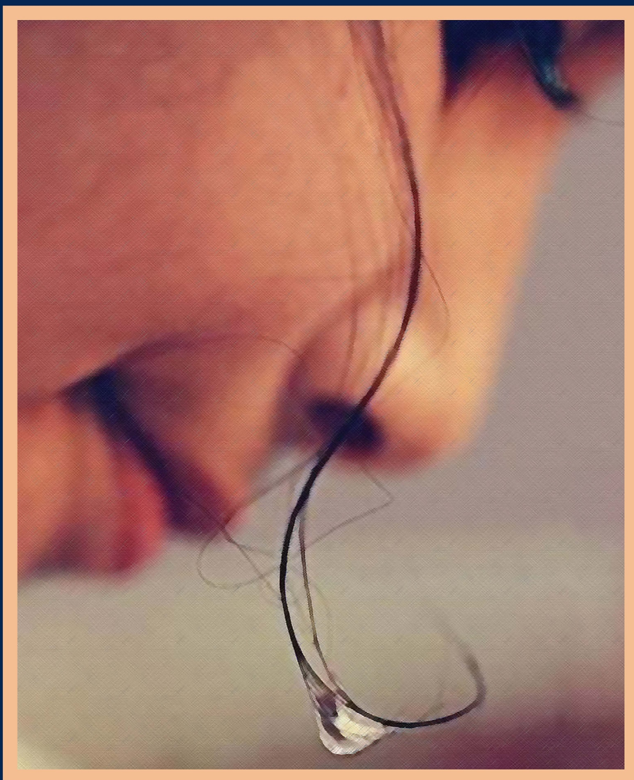

चिप-निप

(ताहा बाखं)

मथुरा साय्‌मि

चिप-निप

(ताहा बाखं)

मथुरा साय्‌मि

पिकाक

भिक्षु हिरा फाउण्डेशन

शिकागो, इलिनोई, संयुक्त राज्य अमेरिका

चिप-निप

(ताहा बाखं)

आख्यानकार : मथुरा साय्मि

विधा : ताहा बाखं

पिकाक : **भिक्षु हिरा फाउण्डेशन**
शिकागो, इलिनोई, संयुक्त राज्य अमेरिका

न्हापां : ६०० (खुसःगू)
ने.सं. ११४३ / वि.सं. २०७९ / सन् २०२३

मू : २००/- (निसःतका), विदेशय् $ 5.00

आवरण किपा : केदार श्रेष्ठ

कम्प्युटर : राकेश महर्जन, ९८४१९७२९८४

थाकू : **SHAKYA PRINTING PRESS**
शाक्य प्रिन्टिङ्ग प्रेस प्रा.लि.
सलफाँट, बाफल, यँ।

ISBN : 979-8890-34787-9

जि अले जिगु वर्तमान

• मथुरा साय्मि

जि छम्ह साधारणम्ह मनू । छम्ह साहित्यकार । छम्ह भाषा–प्रेमी । स्कुलय् नेपालभाषा कयाः ब्वनागु । गुरूवर प्रेमबहादुर कसाःजुं नेपालय् प्रजातन्त्र वःसां नेपालभाषाय् राज्यपाखें जुयाच्वंगु अन्याय व शोषणया खँ कनादी । भीसं थःगु भाषा थकायेमानिगु खँ कनादी । जितः प्रभावित यात । जि भाषा–साहित्यया ख्यलय् उकिं दुहाँवना । थ्व खुगू दशक न्हापाया खँ ।

उलिया दुने जिं बाखं च्वया, उपन्यास च्वया अले जीवनसम्बन्धी लेखया नं तःगू सफू पिथना । सभा सम्मेलनय् ब्वति कयाः सिरपाः नं त्याका । संघसंस्थातसें जितः मान–सम्मान यानाः तःथासं हन । नेपालभाषा परिषदं 'भाषा थुवाः'या उपाधिं जितः छायेपिलसा उखुन्हुतिनि भाषा साहित्य मुँज्या खलः, सक्वपाखें नेवाः हना सिरपाः नं लःल्हात । भाषा व साहित्यय् जिं यानागु योगदानया सही मूल्याङ्कन जुयाच्वंगु जिं तायेका । जि लुदं, जि फुदं ।

थुकथं न्ह्यानाच्वंगु जिगु जीवनय् वंगु २०७९ सालया

असार ३१ गते छगू तःधंगु हिलासू वल । मस्तिष्कघाट (Brain stroke) जुल । प्यन्हु न्यान्हु अस्पतालय् उपचार यानाः डाक्टरतसें छैँय् छ्वयाहल । उमिसं ब्यूब्यूगु वासः ननं तसकं मफय्क थाक्कुक जीवन हनेमाल । डाक्टरं धयाहल, 'अब तपाईंले धेरै नसोच्नुस् । लेखा-पढी पनि थोरै मात्र ।'

निला फुइवं मेगु छगू ल्वचं जितः हानं थिल । ल्हाः पतिंचात मनावल । अस्प्तालं अस्पताल ब्वाँय् जुइमाल । याःयाथें मज्यू । लिपा बात ल्वय् (gout) जूगु धाल । उकिया वासः नकल । नयांच्वना । आःतकं ल्वय् क्वलाःगु मखुनि । जितः तसकं थाकुल ।

जि लेखक मनू । डाक्टरतसें च्वयेगु ब्वनेगु यायेमते धयाहःगु जितः सराः ब्यूगु थें जुल । मन मानय् मजुल । मच्वसे लेखक गथे च्वनेफइ । जवल्हाःया केवल निपतिंचा बुरापतिं व म्हालापतिं सं । च्वये थाकु । आखः गिजिमिजिसां च्वया । सामाजिक संजालय् खँ पितहया । यक्वसिनं ययेकल । दः हौसला जुल । थ्व 'चिप-निप' च्वयावना । बच्छिति थ्यनेवं हानं मफुत । च्वये थाकुल । तःन्हु सुम्क च्वना ।

मोबाइलय् फोनया घण्टि न्याइ । 'फलाना मन्त । खुसी वयेमाल ।' थि थारान्हुइ । 'धिस्काना मन्त । पशुपती

वयेमाल ।' जितः ग्यासें वै । छुं म्वाःपिं मनूत नं छकलं छु जुयाः मन्त । सीमानिगु म्हय् च्वनाः म्वानाच्वनापिं भ्फी मनूत । सकलें वनेमानि । जिगु पाः गबले वइ । जि थुरूथुरू हे खात ।

द्यः धकाः जिं केवल संसार न्ह्याकाच्वंम्ह छगू अदृश्य शक्तियात जक मानय् याना । अले वयाके जिं फ्वना, 'प्रभु, आसे ! जि मस्तय् ख्वाः स्वये मगाःनि जितः । च्वयाच्वनागु बाखं क्वमचाःनि । सफू पिकायेमानि । पाठकत सफू स्वयेत पियाच्वंगु दु । उमित आशां थ्याये मयः जि । कमसे कम थ्व ज्या पूमवंतले जितः थनायने मते ।'

धात्थें ईश्वरं जिगु प्रार्थना न्यनाबिल । जिगु इच्छा पूवन । आः जिगु म्ह यंसां ल्याः मन्त । लेखक मनू वया लेखय् म्वानाच्वनी । जि मदुसां जिगु सफूया पानापानाय् जिगु आत्मा थानाच्वनी । पाठकतसें सदां जिलिसे आत्मसात यानाच्वनी । जिगु भाषा म्वानाच्वनी । थुलि हे खः जिं फ्वनागु । मेगु जितः छु हे माल !!

—o—

...सफूया बारे

• साय्मि

थ्व सफू हे जिगु दबलय् बांला:गु कृति खः, जिं मधया । तर थ्व हे जिगु लुमंकेबहःगु अले ज्व:मदुगु सिर्जना खः अवश्य । छाय्कि थुकी जिं यक्व हे कुतः यानागु दु । थुकी हे अप्वः जिं हि–च:ति हायेकागु दु । तसकं मफया: पतिंचात हे मसनाच्वंगु इलय् निपतिंचां च्वया: सिधयेकागु बाखंचा खः थ्व । पत्या: याये जितः हे थाकु ।

थ्व ‘चिप–निप’ बाखंया प्लट न्यागू दशक न्हापांनिसें जिगु नुगलय् थानावयाच्वंगु खःसां च्वयागु जक आः जुल । उकिं थुकी न्हूगु प्रविधि नं दुथ्या:गु दु । थ्व स्वाभाविक खँ खः ।

मनोरञ्जनात्मक बाखं धका: च्वयागु थ्व रचनाय् जीवनया तःगू पक्षत दुथ्या:वंगु दु । समस्या मदयेकं बाखं नं दैमखु । थन जटिलगु छगू समस्यायात बाखंया रूप बियागु दु । यौनजन्य खँ दुसां श्लील ढंगं ब्वयागु दु । भाषा व शैली जिगु थःगु हे मौलिक पहः दुसां अभिव्यक्तिइ न्हूधा: हयागु दु । बाखनय् उत्सकुता व कौतुहलता हयेत जिं कला

पक्षय् नं उलि हे ध्यान तयागु दु । थ्व फुक्क छखे चीकाः जीवन म्वाना थें च्वंक म्वायेत छगू हिलासू नं हयेमाःगु दु धयागु छगू सन्देशयात क्वबुयाः आदर्शवादपाखे न्ह्यायेत पलाः छिनाबियागु दु । पाठकवर्गं थुकियात ययेकी धयागु विश्वास याना ।

बाखंया लिच्वः (प्रतिक्रिया) स्वयेत पियाच्वनागु दु । मेगु छु ।

—o—

जिगु श्री सम्पत्ति !

• साय्मि

तसकं मफुसांनिसें आःतक नं जितः उलि हे माया यानाः सुसाःकुसाः याना वयाच्वंपिं जि मस्त लजना, कमल व कामनापिं जिगु मिखाया नानिचा खः । दः यः ।

मफुबले छिंछिंकथं जितः बिचाःसंचा याःवःपिं जःलाखःला, पासाभाइपिं अले थःथितिपिं जिगु नुगलय् थानाच्वंगु दु । हुयाछ्वये थाकु ।

थुकथं हे जिगु भिं-उसाँय्या कामना यासे ईश्वरयाके प्रार्थना यानाच्वंपिं सकलें जिगु फेसबुकया पासापिं गुलि दु, गुलि । सकलसितं भिंतुना । सुभाय् दु ।

थ्व सफूचा 'चिप-निप' स्वयेत पियाच्वंपिं जि सकलें पाठकपिन्त नं जिं गब्लें ल्वःमंके फैमखु ।

पतिंचा संके मफुसां च्वयाच्वनागु सियाः च्वज्याय् गुहालि यायेत छैँय् हे वयाबी धाःपिं नरेश अमात्य, राजेन मानन्धर, सुचिता श्रेष्ठ, हिसिलिना शाक्य, पौभाः साय्मि, अर्चना शाक्यपिनिगु आत्मियता नं तःधं ।

सफू च्वयाः वनाबलय् जिं मस्यू मस्यूगु छताबता

खँ न्यनाबलय् जितः कनाब्यूपिं लजना मानन्धर, सुमिता मानन्धर, कमला मुसुकाः मानन्धर, बिमला पाठक, अमलदेवी शाक्य व रूपा शाक्यपिंप्रति नं जि आभारी ।

अले ल्वःमंकां ल्वःमंके हे मफुपिं थ्व सफू प्रकाशनया जिम्मा कयाब्यूम्ह भाजु केशरमान ताम्राकार, पिकाक संस्था भिक्षु हिरा फाउण्डेशन, शिकागो (अमेरिका) व थुकियात समाः यानाः पितहयेगु ज्याय् ब्वाँय् जुयादीम्ह भाजु राकेश महर्जन भाजुपिंत ला फुसा जिं क्वबुया हे जुइमास्ते वः । थुपिं सकलें जिगु श्रीसम्पत्ति खः । सकलसितं सुभाय् !!!

—o—

मथुरा सरयात जिं म्हसीका

“मथुरा साय्मि दाइनाप स्वापू तयादिसँ ।”

केशरमान ताम्राकारजुं भाइबरय् छ्वयादीगु थ्व मेसेज लिपा हे जक जिं मथुरा साय्मि सरनाप भौतिक रूपं नापलाये खन । नेपालभाषा साहित्य ख्यलय् उपन्यास विधा सुरु याःम्ह धूस्वां साय्मि खःसा थ्व विधाय् अनेक प्रयोग यानाः उकिया विस्तार यानादीम्ह साहित्यकार मथुरा साय्मि खः । साहित्यह्यःमि जूगु नातां जिं वय्कःयात म्हस्यूगु वय्कःया कृतिपाखें जक खः । तर चुलिंचू गुबलें नापमलाःनि । छम्ह च्वमियात वया कृतिपाखें सीकेगु अले भौतिक रूपं न्ह्यःने हे नापलायेगु पाः । मथुरा सर नापलायेधुंकाः जिं थ्व खँ वाःचायेका । वय्कः व जिगु स्वापू छम्ह अदृश्यम्ह च्वमि व ब्वँमि जक जुयाच्वंगु खः । थ्व सफूचा ‘चिप-निप’ पिकायेत वय्कः नापलाये धुंकाःनिसें थ्व दृश्य पानावन ।

हरेक साहित्यिक रचना ल्यूने वया रचनागर्भ दइ । साहित्यह्यःमि जूगु नातां अले छपु-निपु बाखं च्वयेगु जूगुलिं जितः उज्वःगु रचनागर्भ सीके मन दु । मथुरा सर नापलायेधुंकाः वय्कलं ‘चिप-निप’ सफूचा विषय आपालं खँ

कनादिल । शीर्षक अनुमान यायेत यानागु धेंधेंबल्ला निसें थःगु अस्वस्थता अले निपतिंचाया गुहालि कयाः बाखं च्वयाच्वनागु सकतां सकतां । च्वमियात तःधंगु सम्पत्ति वया रचना, कृति जुइ । अले च्वया न्ह्यानाच्वंगु कृति क्वचायेकेमफइ ला धकाः ग्याःचिकु नं प्वंकादी । साहित्यकार व वया रचनादथुया स्वापूयात जिं उबले महसुस याये । 'चिप-निप' बाखंयात सफूया रूपय् स्वयेत आयबुयाच्वंपिं पाठकतय् बारे वय्कलं कनादी । उमित याकनं थ्व बाखं क्यनेगु मन दु, मथुरा सरं बारम्बार धयादी । छम्ह साहित्यकार थः पाठकप्रति गुलितक निष्ठावान अले उत्तरदायी जुइमाः, मथुरा सरं थुकियात न्हिनसिया निभाः थें छर्लङ्ग यानादीगु दु ।

छम्ह बांलाःम्ह च्वमि बांलाःम्ह सम्पादक नं जुइ । आपालं सफूया कम्प्युटर ज्या यानालि प्राप्त थ्व जिगु अनुभव । पाठकं च्वमिया रचना, कृति ब्वनी । तर टाइपिष्टं न्हापां उकिया मूलकपि स्वयेखनि । अन च्वमिं यानातःगु आपालं सम्पादन खनी । च्वयेधुंकाः च्वमिं थःगु च्वज्यायात हाकनं गुकथं हीकल, उकियात गुकथं 'मोडिफाइड' यात, थुज्वःगु खँ सीकेफइगु अवस्था पाठकयात शायद हे जक दइ । 'चिप-निप' टाइप यानाः वनाबलय् मथुरा सरं यानादीगु सम्पादन नं स्वयावं वना । वय्कःया च्वज्याय् खनेदुगु सरलता, भाषाशैलीया स्पष्टताया ल्यूने वय्कलं

यानादीगु मिहिन सम्पादनया नं तःधंगु ल्हाः दु ।

साहित्यिक ख्यलय् च्वमि-पाठककथं नापंदुसा भौतिक रूपं ताःईलिपा मथुरा सर नापलाये खन । थ्व बाखं च्वयाच्वंबलय् वय्कः म्हं मफु । अस्वस्थ जुयाः शरीरं साथ मबियावंसां उकियात हे चुनौति बियाः बाखं क्वचायेकेगु वय्कःया दृढता अले आत्मबलयात जिं च्वछाया । पाठकप्रति उत्तरदायी जुयाः उमित छुं बीमाः धइगु स्पष्ट मानसिकता दुम्ह साहित्यकारकथं मथुरा सरयात म्हसीका । भाषा, साहित्यप्रति लगनशील जुयाः थुकियात उत्थानया लागि न्ह्याथेंजाःगु चुनौती पार यानावनेमाः धकाः प्रेरणा बीम्ह प्रेरणादायी व्यक्तित्वकथं मथुरा सरयात जिं म्हसीका । थुलि च्वयेगु ह्वःता बियादीगुलिं मथुरा सर, सफूया पिकाक 'भिक्षु हिरा फाउण्डेशन'या केशरमान ताम्राकारजुप्रति जि कृतज्ञ ।

राकेश महर्जन
ग्वाछैँमुगः, यैँ ।
(नेसं ११४३ चिल्लागा ३)

—o—

ताहा:बाखं दुनेया बाखं

नेपालभाषा साहित्य ख्यलय् अतिकं हनेबहःम्ह वरिष्ठ आख्यानकार मथुरा साय्मि भाजुया थ्व छगू बिस्कं सफू खः 'चिप-निप' । वय्कःयात माइनर ब्रेनस्ट्रोक जुइधुंकाःया सफू खः थ्व । नेपाल संवत् ११४२ दिल्लाथ्व पुन्हिकुन्हु वय्कःयात ब्रेनस्ट्रोक जुल । भी सकसिगुं प्रार्थनां वय्कःयात तसकं मजुल । न्यान्हु लिपा छैँय् वयेफत । अथेसां वय्कःया जिउ न्हापा थें बल्लाः मजुल । मथुरा दाइया ल्हातं आः उपन्यास, बाखं च्वयामदीगु जुइ धकाः मत्ती वःगु खः । तर थुकिया अःखः जुयाबिल ।

छन्हु, तिथिया ल्याखं ने.सं. ११४३ थिंलाथ्व दशमीकुन्हु वय्कलं थःगु फेसबुकया वालय् थथे च्वयादिल, "...मनोरञ्जनात्मक ताहाबाखं छपु च्वयेगु मन जुल । जिगु ल्हातिं ब्यूसा च्वयेगु हे जुइ । पिया च्वनादिसँ ।"

मफुम्ह मथुरा दाइपाखें थथे अभिव्यक्ति बीवं जि लय्तायाः कमेन्टय् वय्कःनाप खँ ल्हानाः । खँया दथुइ जिं धया, "देशय् च्वंपिं मदुसा, सफू पिथनेत जि दु नि मथुरा दाइ... न्ह्याकादिसँ ।" कन्हय्कुन्हु नेपाल संवत् ११४३ थिंलाथ्व एकादशीकुन्हु वय्कःया वालय् खनेदत-

"अगःचा मालाः देगःचा लुल । केशरमान ताम्राकार भाजुं जिगु बाखंसफूचा पिकयाबी धाल ! दया ! महादया !!"

नेपाल संवत् ११४३ थिंलाथ्व चतुर्दशीकुन्हय् वय्कलं फेसबुक वालपाखें थम्हं च्वयाच्वनागु सफूया शीर्षक बिचाः यानाः धायेत, अले पाय्छि जूसां खुद्वः तकाः सिरपा बीगु खँ तयादिल । शीर्षकया छुमा नं बियादिल 'नाति-कुति' । थुकिया लिच्वः वय्कलं नेपाल संवत् ११४३ पोहेलाथ्व द्वितीयाकुन्हु फेसबुकपाखें हे पिथनादिल । प्रतियोगिताय् मुक्कं पीखुम्ह (४६) पाठकतसें ब्वति काःसां सुयागुं हे लिसः मिले मजू । तर लिसः ब्यूपिंत पिदन कि छपाः सफू व म्हतिं १००/- सच्छितका पुरस्कार बीगु धासें सफूया नां वय्कलं पिथनादिल 'चिप-निप' ।

बाखं च्वयेगु घोषणाया थ्यंमथ्यं निलात्या लिपा ने.सं ११४३ चिल्लाथ्व षष्ठीकुन्हु मथुरा दाइनं घोषणा यानादिल - "लसता... 'चिप-निप' बाखं च्वयेज्या क्वचाल..."

ब्रेनस्ट्रोक लिपा अस्वस्थ जूसां मथुरा दाइनं निपतिंचां च्वःगु थ्व 'चिप-निप' ताहाबाखं छगू बिस्कं सफू जूगु दु । मथुरा दाइयात आपालं आपाः सुभाय् । आःतक मथुरा दाइया २४ गू सफू प्रकाशित जुइधुंकूगु दु । खला आःतक वय्कःया सफू नेपालय् हे जक प्रकाशित जुयाच्वंगु दु । 'चिप-निप' देशं मखु, देशं पिने अमेरिकां पिदंगु वय्कःया न्हापांगु सफू

जुल। जिमि मां हिरादेवी ताम्राकार व अबुजु भिक्षुरत्न ताम्राकारया नामं स्वनातयागु 'भिक्षु हिरा फाउण्डेशन'पाखें थुगु सफू पिकाये खंगु छगू महाभाग्य खः।

थुगु फाउण्डेशन नेपाल संवत् ११३९ स शिकागो, अमेरिकाय् पलिस्था जूगु खः। उदाय समाजया दँमुँज्याकुन्हु थुगु फाउण्डेशनं दँय्दसं 'भिक्षु हिरा साहित्य हना' बीगु यानाच्वंगु दु। आःतकया दुने न्याम्ह हनेबहःपिं उदाय साहित्यकारपिन्त हनेधुंकूगु दु। अथे हे याकनं तबः समाजया दुजःदुनेया तबः ज्या यानाच्वंपिंत दँय्दसं हनेकथं 'भिक्षु हिरा तबःज्या हना' स्वनेगु व लःल्हायेगु ज्या जुइत्यंगु दु।

मथुरा दाइया बाखं जुइमाः वा उपन्यास जुइमाः, वय्कःया च्वसां भीत सात्तुसालाः यंकाच्वनी। त्वःतां त्वःते मफयेक। थुगु 'चिप-निपं' नं अथे हे याइ।

'चिप-निप'या च्वमि मथुरा दाइयात आपालं आपाः सुभाय् ताहाबाखं च्वयादीगुलिं अले सफू प्रकाशनय् हयेखंगुलिं। थुगु सफू समाः यानाः छापे यायेगु भाला कयादीम्ह नेपालभाषाया च्वमि व संकिपा निर्देशक भाजु राकेश महर्जनजुयात नं आपालं आपाः सुभाय्।

केशरमान ताम्राकार
भिक्षु हिरा फाउण्डेशन
शिकागो, अमेरिका।

रानी क्वथाय् इरुथिरु जुयाच्वन । मिखा घडी जक जूवनाच्वन ।

“आःतक थ्यंगु मखुनि । भ्वय् छथाय् वंम्ह नं थबाय् थबाय् तक्क । छु जक भ्वय् व । गजाःगु जक पार्टी व ।”

रानी हीमी चाल । सोफाय् थचक्क च्वन । च्वंच्वंथाय् च्वने मछू । हानं वाथाक्क दन । झ्यालय् दंवन ।

झ्यालं चुलिंचू उमिगु ध्वाखा । मूलुखा । लिक्कसं पालेघर । ध्वाखा पाले अले ड्राइभर नं व हे । शेरचन घले । वया कलाः सिमला व म्ह्याय् छम्ह नं दु । स्वम्ह माचाछिं व हे छैँचाय् । रानीपिंसं हे लहिनातःपिं । मालमालकि कलाःम्हं नं फुक्क छैँज्या यानाब्यू वइ । क्यबचा कत्ताइ । उपिं नं द्यंगु मदुनि । क्वथाय् दन्न मत च्यानाच्वंगु दनि । मालिकम्ह वल कि ध्वाखा चायेका बीमानि धकाः हे मद्यंसे च्वंच्वंपिं खत उपिं नं ।

रानी झ्यालं फहिल । छु याये, गुगु याये । यायेगु छुं दुगु मखु ।

मूलुखा ध्वारर चायेकूगु सः थ्वयावल । गाडि वः थें च्वं ।

रानी मचाय्‌क झ्यालय्‌ दंवन । खः खनी । का, महाराजाधिराजया सवारी जुल ।

गाडि घुररर दुहांवल । ग्यारेजपाखे न्ह्यात । उघ्रिमय्‌ घांग्रांङ्ग सः वल ।

“का, छु जुल ? गाडी ला गनं न्याःवंगु थें च्वं ।” रानी छपलाखं कुहां वन । गाडी ला ग्यारे्जया अंगलय्‌ न्यानाः ख्वाः हे पकुमकु चिनाच्वन । हेडलाइट तज्यानाः चुंचुं दल । घले तिपुलिं नं ब्वाँय्‌ वयाः स्वःवल । साहुजी गाडिं मछिंमछिं पिहांवल ।

शेरचनं मालिकयात बः बियाः थत यनाबिल । छपु स्वाहाने गयेसिधयेवं मालिकया क्वथा । क्वथातक्क यनेत गुहालि यात । लासाय्‌ हे फ्यतुकाबिल ।

“का, लिबात । द्यं हुँ छिपिं नं” धकाः रानीं उमित लिछ्वत । सुजन, वया मचाया अबुम्ह, लासाय्‌ थस्सः मस्सः पाल । रानीं वया लाकां त्वकाछ्वत । कोट छपाः नं म्हं स्वहायेका काल । फांगा छगुलिं फायेकाबिल ।

क्वथाय्‌ चुकूचाकू तयाः ब्लांकेट छपु कयाः रानी सोफाय्‌ हे लिधंवन - नुगलय्‌ तं कुनुकुनु मिन - देशय्‌ मदुम्ह मिजं !

—o—

२

सुथ न्हापां सुजनया न्ह्यलं चाल । दनाकथं बाथरूम वन । रानीया नं न्ह्यलं चाल । लः क्वाकल । निगू कप कफी दयेकल । निम्हं अलग्ग अलग्ग सोफाय् फ्यतुत । कफी-कप ल्ह्वन । मत्वंसे निम्हसिनं थःथःगु कप टेबिलय् तुं दिकल ।

"नल मखुला भ्वय् ?" रानीया म्हुतु सन, "गाडिया ख्वाःपाःचा खन ला छिं ? न्हाय् म्हुतु फस्वये धुंकल । मिखा तज्याये धुंकल । आः गनं वनेमाल कि ट्याक्सी गयाः जु । त्वनेदत धायेवं उभनं भाःपी हे मफय्क त्वनाजुइगु नं छु हिसि । ह्याउँमचा ला छि ?"

"का, म्वाःल हालेमते । जूजूगु जुइ । मनू हे उखेलाः थुखेलाः सी मदइगु इलय् गाडिया ख्वाःपाःचा छपाः फस्वतं छुं मस्यं । स्यंगु ला मेथाय् हे दु । गुलि स्यन, गुलि स्यन ।"

"मेथाय् छु स्यन ? मेथाय् गन स्यन ?" रानीं खँ मथुल ।

निम्हं सुम्क च्वन । थःथःगु कप ल्ह्वनाः म्हुतुसी दिकेयन । गबाय्‌त क्वथा मौन ।

रानीं हे शान्त वातावरणयात तछ्यात, "धैदिसँ, थौं

शनिवाः । छि थौं न्हिच्छिं छैँय् हे दै मखुला ?"

"छाय् ?"

"थौं जिमि पासा छम्ह थन वये धाःगु दु । लिलि । अमेरिकाय् वंम्ह । अन हे अमेरिकनलिसे ब्याहा यानाः अन हे च्वंच्वंम्ह । थ्व बाःछिया लागि नेपाः वयागु धाल । थौं छकः न्हिनय्पाखे भ्वीथाय् वये धाल । छिलिसे नं म्हस्यूतास्यू ब्याके धाल ।"

सुजनं ननिमवाः । घुरय् जूम्ह जुलं ।

"का, पासापिसात नापलानाच्वने मयः जितः । छं हे नापलानाः छ्वयाब्यू । थौं बरू छता ज्या छं यानाब्यु जितः । जिगु लागि । जिगु चाहना ।"

"पतिदेवया थौं छु इच्छा ले अपाय्च्व ?" रानीं उत्सुकता क्यन । सुजन घुरय् हे जुल । अले बुलुहुँ खँ पिज्वयेकल ।

"छता न्यने । छं न्हापा छकः डायरी च्वयागु दु धाः थें च्वं । खः हला ?"

"खः । च्वयागु दु । छितः धयागु नं खः । छाय् ? डायरीया खँ थन गनं वल ?"

"खँ धयागु वै वनी । छकलं सर्गःया खँ वयेफु । छकलं पाःताःया खँ नं वयेफु । अथे हे खः । व खँ त्वःति । डायरीया खँ ल्हायेत्यनागु । छं डायरी च्वयेगु गुबलेनिसें

गुबलेतक याना ? सीके फैला जिं ?" सुजनं न्यन ।

"फै । छुया मफै ? तर जिगु डायरीया खँ छितः माल हे छाय् ?"

"खँ सीकेमाल नि । छ जिम्ह कलाः । जि छंम्ह भाःत । खः कि मखु ?"

"खः । अले ?"

"कलाः–भाःत धैपिं निम्हं छम्ह हे खः धाइ । खः कि मखु ?"

"खः अले ?"

"निम्ह छम्ह हे जूसेंलि कलातं भाःतया खँ सीकेमाः । अले भाःतं कलाःया खँ । जिं डायरी मच्वया । च्वयागु जूसा छन्त पानापाना पुइकाः क्यनेगु । छं नं छकः अथे हे याःसा सूर्द्यो पूर्वं हे लुयाच्वनी नि । खँ थुलिं । छं मयःसा कर नं यायेमखु । रानी साहिबायाके बिन्ति हे जक छता यानागु ।"

"खँ ल्हायेत ला छितः सुनां फै । गुलि हेके सःगु !"

"छकः धा सा । छं डायरी गबलेनिसें गबलेतक च्वया ?"

निम्हं छभ्काः भ्कासु लन । वं वयात वं वयात जक स्वैच्वन ।

रानीं हे म्हुतु उलाछ्वत, "बाबु करण हे गुदँ दत । भ्की ब्याहा यानागु भ्किदँ दत । वयां प्यदँ न्यादँ न्ह्यवंनिसें

च्वयागु लुमं जि ।"

"ब्याहा धुंकाः ला मच्वः छं ।"

"खः ।"

"छाय् ले ?"

"मन नं मवन । च्वये नं मलाना वन । थः छँ स्वये ला, भाःतया छँ स्वये ला । फुक्क इलं हे याकीगु जुयाच्वन । ई बलवान । मनूत धैपिं इलं म्हितकाच्वंपिं कतांमरिचात ।"

"भाग्यमानी जुल जि । रानी ला छम्ह दार्शनिक हे जुयाच्वन । जि दार्शनिकया श्रीमान् । गुलि भाग्यमानी जुइदत जि । आः जिगु खँ छकः न्यनाब्यु रे प्लीज ।" क्वमालि जुयाः सुजनं खँ बयाच्वन ।

"आः छु धैदियागु जुल ले छिं ?"

"छकः थःछँय् वनाः डायरी छकः माला हैब्यु धैगु नि । थन ला ज्वनावःगु हे मदु छं ।"

"खः । ज्वना मवया । मांया छँय् उबलय् हे तंगु व डायरी ।" रानीं खँ कन ।

सुजनं खँ स्वात, "मुलु मखु सुका मखु । डायरी ला सफूचा जुइ । गथे तनी सफू नं । उखेथुखे लाना हे जक मखना च्वनीगु खः व । माला स्वत कि मलुइ हे मखु ।"

"माला नं गुलि माले धुन । मलू । जितः बियाछ्वयेगु खँ पक्का जुसेंलिं मांपि.सं छकः छँयात न्हूधाः

यात । स्यंस्यंथाय् भिंकल । दयेकल । छँ छखां रंगरोगन यात । उखेया सामान थुखे, थुखेया उखे लात । गुलिं च्याकाछ्वत । गुलिं बोराय् बोराय् स्वथनाः वां नं छ्वत । थथे अथे हे धायेमफुत । तन । आः छितः माल धासेंलिं हानं छकः माला स्वये । लुयावइ ला ? कि गणेद्यःयात सच्छि व च्यागः लड्डु छाय्हये प्रभु धकाः जप याये ला ?" रानीया मदिक्क म्हुतु सनाच्वन ।

सुजनं वया ल्यू ल्यू वन "अले छता, डायरी छं थम्हं थुइकाः च्वैगु कि सुनानं धयाः ?"

"सुनां नं धयाः मखु । जितः च्वये मास्ते वयाः च्वयागु । धात्थें ला 'मेरा साया' धैगु फिल्म स्वयाः च्वयागु खः, डायरी ।"

"गजब ! फिल्मं च्वकेब्यूगु । गजाःगु रहस्य थ्व ।" सुजनं अजू चाल– "हिन्दी फिल्म ?"

"खः । हिन्दी फिल्म । साधना व सुनिल दत्तपिं म्हिताच्वंगु ।"

"सुनिल दत्त ? व संजय दत्तया अबु ?"

"खः धया, खः । छिं मस्वया ला व प्याखं ?"

"नां न्यनागु ला खः । फिल्म स्वयेगु भाग्य चूमलाच्वन तिनि ।"

"स्वैदिसँ छकः । छकः स्वल कि छितः हानं हानं हे

स्वये मास्तेवै । छगू अचम्मगु फिल्म । सुरूंनिसें अन्ततक उलि हे आकर्षण । थ्रिलिङ । सस्पेन्स । धयां मब्याः । जिं ला ग्वःकः स्वया, ग्वःकः स्वया । यूट्युबय् नं ब्यू । स्वयादी ला छिं ?" रानीया खँय् लस्सा वैच्वन ।

"स्वये ला स्वये । अय्सा भी निम्हं पापाचिनाः हे स्वये तर थौं छन्हु जिं धै थें यानाब्यु । प्लीज धाये ।"

"छु यानाब्यु धैच्वना दियागु ?"

"थौं व छंगु डायरी सफूचा थःछेँय् वनाः माला हैब्यु धैगु नि । प्लीज धाये ।" सुजनया इच्छा झन् तच्वल ।

"ज्यू, मालेत वने । छिं अपाय्च्व धासेंलि छकः हानं माले । लुइसातं जिं छितः फोन यानाहये ।"

"क्या गजब । थान्क यू, माइ डियर पार्टनर । माइ लाइफ पार्टनर । व डायरी छं लुइका बी हःसा छन्त पुरस्कार नं बी । सत्य धरोधर्म ।"

"छु पुरस्कार ले ?"

"छं धाःगु । घ्यू केमा पोख्यो, दालैमा । छं छिमि पासा चंचलचां गुफ्वः असर्फी फ्वः दुगु सिखःमाः क्वखानाः पासापिनित म्वाःसां म्वाःसां क्यनाच्वनीगु धैगु मखुला ? छं सफूचा लुइका जक हिँ, जिं छन्त नं अजाःगु हार छमाः देछाये । गुफ्वः जक दुगु मखु, भिंछफ्वः हे असर्फी घानातःगु सिखःमाः । सत्य धरोधर्म का ।" सुजनं फूर्तिफार्ति यात ।

"छिगु छु विश्वास । धैगु हे मदु धैदी छिं लिपा । द्यः थियाः पाः फयाब्यु । अले माःवने ।"

"रेडी, आइ आय्म रेडी । द्यः थियाःसा द्यः, छन्त थियाः सा छन्त हे ।"

"थीम्वाः दः । द्यः हे थ्यु ।"

"का सा यह भी ठीक है । छन्त गुलि थीगु हला । थी थाय् नं मदय् धुंकल छंके । न्ह्याबलें व हे फिल्म स्वयाच्वनेगु थें । थिथ्युं थिथ्युं आः ला बाज्यो हे वनेधुंकल छ नं ।"

रानी सुजनथाय् वनाः वया म्हय् छकः भ्वंक दायाबिल । सुजनं अले वया नेताःपाँय् ज्वनाः रानीयात "आय्या आय्या' धायेकाबिल ।

"अय्सा आः जि किचेनय् छकः दुस्वये । अले वना हे छ्वये ।" रानी थाहाँ वनेत्यन ।

"आसे, छगू लाष्ट क्वेश्चन ।"

"हानं छु न्यनेगु दनि । छि छु डायरी विषयस थेसिस च्वयेत स्वयाच्वनागु कि ?"

"अथे हे धाःसां खः । न्यनेत्यनागु छु धाःसा छं डायरी गजा गजागु खँ च्वयेगु ?"

"अर्थात् ?"

"अर्थात उकी दक्वदाक्व खँ च्वयेगु कि मूलमूलगु

खँ जक च्वया ?”

रानीं व्याख्या यात, “करपिसं गथे गथे च्वइ, व ला मसिल । जिं थःगु हे पहलं च्वया । जिगु डायरी मूमूवंगु खँत नं दइ, म्वाःम्वाःमदुगु खँ नं च्वयेगु याना ।”

“अथे धयागु गथे ?”

“मूमूवंगु खँ धयागु । सु मनू गन नाप लात, अले वलिसे महत्वपूर्ण छु छु खँ ब्यात अजागु । गन सम्मेलनय् वना । सु सभानायः जुल । वं छु धाल, अजागु । गन भ्वय् वना । ब्याहाः सुया, अजाःगु नं । चिचीधंगु खँ मच्वया । गथे कि जा नयाबलय् छु क्यैँ खः छु तरकारी खः अले अचार छु, व मच्वया । खः छकः अचारया नं वर्णन याना । सरलाचां छकः छैँय् फिनागु अचार ज्वनावल । तसकं साः, चाकु सवाः नं वः, चि सवाः नं वः । जा हे स्वारासिरिं कुहां वं । अज्याःगु नं च्वया । थःत घट् लगे जूजूगु च्वयेगु । न्हिन्हिं च्वयेगु मखु । यःयःबलय् च्वयेगु । गबलें प्यन्हु न्यान्हुया छकलं च्वयेगु । नेपालय् प्रजातन्त्र वये थें” खँ ककं रानी याकःचा हररर न्हिलाहल । अले सुजनं नं वया ल्यू ल्यू न्हिलाछ्वत ।

सुजनं धयाछ्वल, “यू आर ग्रेट माइ डियर जेन्टललेडी ।”

—o—

३

कायभाजु करण क्वथाय् स्वाराक्क दुहांवल, "डाडी, आज साटरडे, जू जाने ।"

"हैन, आज नजाने" सुजनया म्हुतुं खँ ज्वल, "का स्व जिगु म्हुतुं नं खँय् भाय् हे पिज्वल । मचायात थःगु भाय् स्यँ धाधां हे माम्हं थ्वैत नं खँय्चा यानाबिल । जितः नं किचलं दाल । बाबु ! लिपाया साटरडे वनेगु न्है ।" थौं छिमि मामाया नं मलाः, बाबाया नं मलाः ।"

करण क्वथां फहिलावन । अबुम्हं पन, "करण, थन छकः वा । बाबां छंगु फोटो छपाः काये ।"

मचा अबुम्हसिया लिक्क च्वंवन । सुजनं वयात छ्यनंनिसें तुती थ्यंक स्वत । भचा कुलिकुलिचिंगु सँ । तग्वःगु कपाः । सिम्पु मिखा । भचा ग्वाराचिंगु न्हाय् । भचा तबालागु म्हुतुसि अले छग्वाराचा मनचा ।

अबुम्ह निपाः स्वपाः मचाया फोटो काल, त्याक त्याक । अले मचा क्वथां हुत्तय् जुयाः पिहांवन ।

सुजनं मचाया किपा पुत्तुपुइकाः स्वत । हानं हानं स्वत । छ्यं क्वात्तुक्वात ।

उघ्रिमय् मांम्ह क्वथाय् दुस्वत । सुजनं मोबाइल

छखे तयाछ्वत ।

“मखु, कि छि नं झायादीगु कि जिमिथाय् ?” रानीं न्यन ।

“म्हाल, छंगु छँय् जिं गन मालेगु डायरी । छं तःथाय् छं जक सी । बरू करणचित नं ब्वनायंकी । वं डिष्टबं यानाच्वनी जितः । छिमि पासापिन्त जिं लसकुस याये । नेपाली टोन वःसां अंग्रेजी भाय् हे ल्हाये, ‘हेल्लो हाउ आर यू । मिष्टर वास मान टु थ्वाय्स’ ।”

निम्हं छपाखं ह्वारर न्हिल । क्वथा हे चकन ।

×××××

रानी थःछँय् वनेत वसःइसः पुन । मचायात नं तयार यात । मचाया अबुम्हेसित धाल, “छँय् थ्यनेवं मालास्वये । लुइसातं छितः खबर याये । मलूतले माले । द्यःक्वथाय् नं माले । अन नं तयेफु जिं ।”

सुजनं खँ तन, “मा । चःबी नं स्वचाके यो गबलें । अन नं माः । थ्व ला झिंछफ्वः असर्फिया माः घानातःगु लुँसिखःया नं सवाल जुल । मख्ला ?”

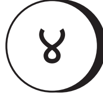
रानीं ख्वाः थुस्स तल । “बहनी लिबाःसा काः झासँ जितः । ट्याक्सिं द्यः ख्युंकाः वयाच्वने म्हाः । कि बहनिसिया बेलि हे ससलय् यानादिसँ थौं । नापं वयेत पासा नं दै ।”

"यायेमाःगु याये । डायरी निं लुइकि न्हापां ।"

"हस् । महाराज धिराज सरकारया हुकुम शिरोपर ।" रानीं धयाः वन, "आः बरू छिसं गाडियात अस्पताल यंकाः भर्ना यायेयँ । गनगन अपरेशन यायेमाः याकि । गाडि मन्त कि तुति ध्यना थें ।"

सुजनं छ्यं क्वात्तुक्वात । रानी मचा ज्वनाः पिहांवन ।

—o—

सुजन क्वथाय् इरुथिरु जुल। मोबाइल कयाः पासा मनोहरयात फोन यात।

“म्हिगः अचम्म जुल नि भाइ।”

“छु अचम्म ?”

“अचम्म हे का। छन्थाय् त्यंक तया। त्वना। छन्त छकः मन्यंसे लिहां वया। जि ला म्ह्याय् मय्जु ममतायात क्वसः हे मबिसे खुरुखुरु लिहाँ वया। थथे नं जुइयो खनी।”

“भचा उपो जुल जुइ का अय्सा। ल्याः मदु। छन्त ला माचाछिं सःतागु। याकःचा जक वल। आः कंस जिलाजं दुचायेकेगु याना। कंस सकलें वा। छं बीमाःगु ब्यु।”

“करेक्ट। छता खँ, छंथाय् भ्वजय् म्हिगः फोटो कैच्वंपिनि ला ल्याःचाः हे मदु। भिडियो कैच्वंपिं नं ग्वाः ग्वाः। अन छज्वः मिसामिजं नं खना। उमिगु किपात दुसा स्वयेगु मन। दः छ्वयाहये कि ? छंथाय् स्वः वये ?”

“आय्ज यू लाइक इट्।”

“कि जिथाय् हे वा। छगू निगू पेग थौं लिसं तये।”

“का, गन वयेफै। गाडी ला घिरिघिरि खःचा जुइधुंकल। अंगःयात चुप्पा नःवनाः म्हुतुम्हातु हे फस्वये धुंकल।”

निम्ह पासापिनि फोनय् खँ ल्हाल्हां छपाखं ह्वारारारा न्हिलाहल।

सुजनं मोबाइल छखे तैछ्वत। छुं मदुगु अंगलय् थस्वयाच्वन।

मोबाइल न्यात। तिरिमिसा।

“मय्जु छँय् थ्यन ला ?”

“थ्यन जक मखु। डायरी नं मालेज्या यायेगु सुरू जुल।”

“लुल ?” सुजनं मन्यंसे मफुत।

“मलूनि। मलूतले मालास्वये। सुपःचा मखु। फसं ला पुइकायने फै हे मखु।”

मोबाइल दित।

सुजनया मनय् खँ मुन – लूसा गजब हे जुल। लूसां लुल धाइख्वाः मवः थ्व मिसाचां। स्वये छु धाइ थ्वं।

सुजन क्वथाय् उखे छकः थुखे छकः जुल। दराजय् ब्वयातःगु हिसिचा दुम्ह कतांमरिचा छम्ह च्याप्प ज्वनाः बँय् बस्वात। कतांमरिया गःपः हे चहिलाः छ्यों छखे म्ह छखे लाःवन।

सुजनं तुति ल्ह्वनाः कतांमरिचित न्हुत्तुन्हुल । कतांमरिचा पकुमकुचित । सुजन वँय् न्ह्यू थें न्हिलाः महाद्यवं ताण्डव नृत्य याः थें तिंतिं न्हुल ।

सुजन सोफाय् हे फ्यतूवन । सुयातं ब्वलासाये धुं थें । अले वास्याहां न्हिल ।

—o—

द्यः ख्यूंकाः रानी थःछैँय् नं लिहांवल । भाःतम्ह खनेवं खँ कन, “मामां लूगु हे मखुत । व सफूचा । डायरीचा । छितः अपाय्च्वः छु खँ सीकेमाःगु । छु न्यनेमाःगु । जिं खःखःगु, जूजूगु दक्व कने, न्यनादिसँ ।”

“इम्पसिबल । सर्गः कुतुं वयाः देशय् दक्व मनू ल्हात हँ । भौ–कौ जुल हँ । खै ला । नेभर पसिबल । नेक्सट् इम्पसिबल । खुँ खुयागु खः धकाः ला रामचन्द्रया पालय् बूम्ह खुं हे धाइमखु । छ ला कलियुगया कलंक, हाहाहा...” सुजन याकःचा न्हिलाहल । न्हिन्ह्युं ल्हाः म्हू च्यूंवन ।

“छु जुल छितः ?” रानीयाके ग्याःचिकुं भुन ।

फुक्क याःम्ह छ हे ख । छं हे ‘छु जुल’ धकाः न्यन । नाटक मम्हितूसा बांलाइ । जिं फुक्क सियावल । मिखा तिस्यूसां खनावल । नवःगु खि त्वपुयां गुलि हे त्वपुइ । व ला छन्हु नवया हे वै थ्यास्सथ्वास्स मिंक । जिं छम्ह मनू छन्त क्यने । ‘म्हमस्यू जिं’ छता धायेमते ।”

सुजनं मोबाइल अन यात । ख्वाराख्वारा चाःहीकल । छम्ह मनू क्यनाः न्यन, “थ्व सु ?”

रानी मोबाइलय् क्वथीक स्वयाः धाल, “परमेस दाइ

का थ्व । म्हस्यू जिं । चण्डेश्वरी पासाया दाजु ।"

"परमेस जक धा । न दाइ खः न भाइ खः छं । पूवंगु नां परमेश्वरानन्द । छँय् खिचापुखुली । न्यूरोड । छम्ह बेपारी । कापःया थोक व्यापारी । रेडिमेड वसःया डिलर । छम्ह साहु, अले छम्ह राहु नं ।"

रानीं धयाहल, "फुक्कं खः । न्हापा थुपिं ल्हुती । अन नं होलसेलया थोक व्यापारीत । पुर्खांनिसें नयेत्वनेत गाःपिं । अनया ३ रोपनी जग्गा मियाः थुपिं मालामाल जुल । खिचापुखुली छँ न्यानाः च्वंवंगु नं यक्व हे दत । जिं स्यू थ्व फुक्क ।"

"छं ला सम्पूर्ण रामायण हे खँ स्यूगु जुयाच्वन । गय् जुयाः ?"

"चण्डेश्वरीं धयाः स्यूगु । व जिमि स्कुलमेट् । कलेज नं नापं ब्वनापिं । वने नं जि उमिथाय् । व नं वः जिथाय् ।"

"अले मेगु ?" सुजनया शंकास्पद न्ह्यसः ।

सुजनं हे खँ तनायन, "छं ला थ्व कने ज्यूज्यूगु जक कनी । जिं स्यू थ्व फुक्क । कने मज्यू मज्यू ला कनी नं मखु । न्यने नं मखु जिं । छं हे धयाहिँ, खुरुखुरु । व हे बांलाइ, छंगु लागी ।"

"छु कनेगु छितः । खँ दुसा कनेगु । व छम्ह

स्याःन्याःम्ह पासा खः । उलिं ।" रानीं खँ त्वाःथल ।

निम्हं वं वयागु वं वयागु ख्वाः स्वत । थुस्स च्वन ।

छकलं मू हाले थें सुजन हालाहल, "न्यने जिं छंके छगू हे न्ह्यसः ।"

"न्यनादिसँ । छगू जक छाय् छिगु नुगलय् ग्वःगू न्ह्यसः दु । दक्व न्यनादिसँ । छि थुलि ग्यनी धकाः मस्यू जिं ।" रानीं खँ त्वाःथलेत स्वत ।

"न्यने ला ?"

"न्यनादिसँ ।"

"न्यने ला ?"

"न्यनादिसँ, न्यनादिसँ । मर्दतय्गु राज खः थन ।"

"खँ बांलाक न्यँ । छगू हे जक न्ह्यसः दु जिके । लिसः केवल छंके ।"

पलख निम्हं सुम्क । लकस मसांकुँ नवल क्वथाय्... ।

सुजनं ल्हाः ब्वय्ब्वय् चिनाः म्हुतुइ सः हल, "थ्व धा – करणया अबु सु ? छंगु प्वाथं पिहांवःम्ह मचा करणया अबु सु ? सु ?"

रानीं छ्यं अंगलय् न्याकु न्याकुं ख्वयाहल ।

क्वथा छगुलिं मसां–कुँ ब्वल ।

—o—

६

द्यः ख्युंल । निम्ह त्यपु निखेर । नतुसतु मब्यात । निम्हसियां नुगलय् नुगलय् धाकुफय् ब्वयाच्वन ।

रानी फांगा छपु फायाः लासाय् ग्वतूवन । भचालं ल्ह्वये वै थें जुल । बाथरुम वन । हानं लासाय् हे भ्वसूवन । व मफयेकल धकाः सुजनं सिल । सिमलाचित फोन यानाः सःतल । सिमला तुरुन्त वल । रानी मफुगु खनाः वं सुसाःकुसाः यानाबिल । फांगा निपुं कत्ताक फायेकाः क्वाःलःम्हिचा तयाः जँय् भिक्स नं पानाबिल ।

सुजन छम्ह नवाये थें मवाये थें क्वथाय् इरुथिरु सनाच्वन । सिमलां भुतुली नं बहनीसिया बेलि तैयार यानाबिल । सिमलां 'माःसा सःतादिसँ रानी साहेब' धकाः थःगु क्वथाय् वनाछ्वत ।

द्यः गाक्कं ख्यैंल । घडिं नौ बजे जूगु सुचं बियाच्वन ।

सुजन किचेनय् वन । निगू गिलासय् निगू कप दुरु तयाः पिहाँवल । बिस्कुट छपाः रिकापी तयाः नं न्ह्यच्याकेहल, "का, थुलि न । अले द्यँ । छ मफय्कल । म्वाःल । आराम हे का । छंगु खँ छंके दु, जिगु खँ जिके । कन्हय् दनि, कंस दनि । भी खँ ब्याकेमानि, तर जिगु प्रश्न

प्रश्न हे जुयाच्वनीतिनि । लिसः छं अवश्य बीतिनि । लिसः मदय्‌क जि च्वने मखुनि । आः नयाः देना हे छ्‌व । कन्हय्‌ न्हिच्छिं पाय्‌छि दनि ।" सुजनं रानीयात भचा आराम कायेत धाल ।

रानीया म्हुतुप्वाः चालावन ।

"छिगु चरित्र विचित्र । गबलें छि भगवान्‌ थें प्रस्तुत जुइ, गबलें दैत्य थें.... ।"

सुजनया नं म्हुतु सन, "खः छं सही रूपय्‌ जिगु चरित्रणया चित्रण यात । जि गबलें भगवान थें गबलें राक्षस थें । थनथाय्‌ जितः छपु हिन्दी म्ये लुमंसे वल, "ना मैं भगवान हुँ, ना मैं शैतान हुँ । यह दुनिया जो चाहे सम्भो, मैं तो इन्सान हुँ ।"

"व हे सुनिल दत्तं हाःगु खः थ्व मदर इण्डियाय्‌" रानीया ल्वय्‌ क्वलाः थें जुल ।

"व हे संजय दत्तया अबु ।"

"खः । नरगिसलिसे ब्याहाः जुइ न्ह्यःया प्याखं ।"

निम्हं छभ्काः ख्वये ला न्हिले ला यात । न ख्वयेफु, न न्हिले हे । निम्हं ज्यः ।

"रानी, छ जिमि अर्धाङ्‌गिनी । कलाः । जि छं भाःत । पतिदेव । कलाःभाःतया थें क्वातुगु स्वापू सुयां जुइमखु, जीवन हनेमाःपिं पासापिं । छ जितः उलि हे यो

गुलि लां लुसियात ययेकाच्वनी । तर मयल कि लुसि चानाः नं वांछ्वयाबी । थ्व सत्य खः । ध्रुवसत्य । जिगु चरित्र, छं धाः थें विचित्र हे खः । विचित्र । तं प्याहां वल कि जि चुपि ज्वनाः नं मनूतय् गःपः चफुइत ल्यू वनीम्ह अंगुलिमाल थें । माया वन कि भगवान थें ज्ञानी जुयाः अर्ति सुवाः नं बियाच्वनी । मनूयात सृष्टि याःम्ह ब्रह्मा । ब्रह्मां हे धाये मफयाच्वनीगु मनूया चरित्र ।”

रानीं वया खँ न्यनाच्वन ।

सुजनं हे धयाहल, “थौं म्वाःल । द्यँ । कन्हय् खँ ल्हाये । आः डायरी म्वाःल । उकिया खँ पाना पुइकाः स्वयाच्वने मखुत । छं कँ, जिं न्यने । गन मनू मानव जुइमाः, गन व दानव नं जुइमाः, व जिं स्यू ।”

भचा क्वछुनाः रानीं न्यन, “अय्सा छिं जिगु डायरी स्वये धकाः हालाच्वनादियागु थ्व हे कारणं का मखुला ?”

व छिगु न्ह्यसः खनाः जि अज्ज नं घच्चाः नि । छिं उखथं जिगु अस्तित्व हे मल्यंक छाय् न्यनागु अथे ?”

“न्यँ । म्हिगः मनोहरया म्ह्याय् बियाछ्वःया सःतूथाय् जि भ्वय् वना नि । हः अन हे जिगु चुलिंचू निम्ह त्यपु नापं फ्यतुनाः नयाच्वन । न्हिलाच्वन । व मिजं खनेवं जि तीन छक्क जुल । स्वया । हानं स्वया । वया लिक्क तक नं वनाः स्वया । वया ख्वाः ला दुरूष्ट करणया थें हे ।

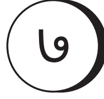
त्वाः ल्हाना थें । जिं किंकर्तव्यविमूढ जुल ।

थ्व छु ? छाय् जुल । करणलिसे थ्वया ख्वाः गथे मिले जुल । थ्व मचाया अबु धायेल्वः । अबु हे जकं मखु ला । छु खः, छु मखु । मसिल । सीके मास्तेवल । मिसाया चरित्रणय् बिचाः याना । स्वाहाने छपु गतले च्यात्वाकःया मनय् च्याता खँ वइ धाइ । च्याथाय् मन क्वसाली धाइ । मखय्क धयातःगु नं ला खै हे मखु जुइ । गन सु नापलात । छु जुल, छु मजुल । सुनां छु स्यू । थ्व ला केवल स्यूपिंसं हे जक सी । जि क्वक्वछुत । त्वनागुं मचाल । दनागुं मचाल । क्वसः हे मबिसे जि भ्वजं फहिलाः वल । छैं ला थ्यन । धन्य, गाडि छगः जक स्यन... ।

रानी ननिमवासे च्वन । म्हुतु प्वाः सुजनया हे चालावन, "म्वाःल । द्यँ । जि नं देने । कन्हय् भी खँ ब्याकेगु दिन । छं थःगु खँ कँ । जिं जिगु कने । खँ सत्यसत्यगु जुइमाः । ध्वंलाये मदु, सुनां नं सुयात । विश्वयुद्ध नं थुजागु हे खं पिलुयावैगु ।"

सुजनया म्हुतुप्वाः मसन । उखे रानीया नं म्ह खाःगु दिनावन ।

—o—

सुथ न्हापां सुजनया न्ह्यलं चाल । रानी न्ह्यलय् हे तिनि । सुजन बाथरूम वन । अले वयाकथं लः क्वाकल । कफी निगू दयेकल । छगू थःत तयाः छगू रानीयात बीयन, "आः गय्च्वं छितः ?"

"छितः धायेम्वाः जितः, फर्मालिटी नं मयो दः । 'छ' जक धाइगुली हे स्वर्ग थ्यं जि" कथुइ मथाक्क रानीं खँ पिल्ह्वत ।

रानीं धाल, "गुलि अवतार छिगु ? गबलें असाः गबलें फसाः । छकः छकः तं पिकयाः कालभैरव थें ग्यानापुसे च्वनी । छकः छकः बुद्ध भगवान थें शान्त मुद्राय् सेवा नं यानाच्वनी । विचित्र । भिंदँ नापं च्वनाः नं म्हसीके मफुनि छितः ।"

खापा त्वाक्त्वाक् यानाः सिमला दुहाँवल, "आः गय्च्वं रानी साहेबयात ?"

"फष्ट क्लास । म्हिगः छकः जक सेकेण्डक्लास" सुजनं ख्यालिपहः हल ।

सिमलां क्वथाय् छकः उखेथुखे सामान चीकाः हुइहाय् यात । धाल, "छुं ज्या दुसा धैदिसँ ।"

सुजनं धाल, "कफी याकःचा जुयाच्वन । कि

निगःनिगः ख्यैँया अमलेट छता ल्वसा दयेका हैब्यु, पासा माल नि कफीयात ।"

धारमय् सिमलां आमलेट तैयार यानाः ब्वयेहल, "अले काजिसाबपिनि आः सुथय् छु भपियादी । दयेकाबी ।"

"छु दु व हे नये । कि उखुन्हु थें थौं छकः मिक्स्ड पुलाउ हे दयेकाब्यु । जिमि पित्यात कि नये ।"

सिमला किचेनय् वनेत स्वत ।

सुजनं पन, धाल, "आसे, भचालं जक दयेकि । सिमलायाके छता न्यने मास्ते वैच्वंगु । न्यने न्हें ?"

"हःस् हजुर"

"मखू । सिमलाया नां गय् सिमला जूवंगु । व ला छगू थाय्या नां । व नं नेपालं पिनेयागु ।" सुजनं ख्याः यायेगु मुद्राय् थ्यन ।

नवाये ला, मवाये ला यायां सिमलां धयाहल, "जिमि मां नं नां तःगु । वया यःगु नां ।"

"अय् । जि ला न्हापा सिमलाया मांबाःपिं सिमलाय् चाःह्यूवंगु जुइ । अन हे छ बूगु जुइ । उकिं 'सिमला' हे नां तःगु जुइ धकाः च्वनागु ।"

सिमला भचा मछाले थें यानाः किचेनपाखे वन, "आसे रे एक मिनेट । छता सिमलायाके मेगु नं न्यने मास्ते वः । न्यने ला ?"

"न्यनादिसँ हजूर"

"मखू । सिमलाया म्ह्याय् ग्वःदँ दत ?"

"न्यादँ हजूर । छाय् थें ?"

"मखू । मचा ला दुरूष्ट मां हे ली । अबु छतिं मली । गय् जुयाः ?"

"गय् जुयाः धायेगु हजूर ग्व । धाये हे मसः । उप्वः यानाः मिसामस्त मां स्वै धाइ, अले काय्मस्त अबु स्वै धाइ । थ्व ला भगवानया खेल हजुर ।"

सिमला किचेनय् वनाः खाना दयेकल । खाना तयार जुइवं कुहाँ वनेत सन ।

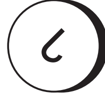
सुजनया हे म्हुतु सन, "सिमलां छता मेता नं ज्या या थौं । छिमि रानी साहेब फु मजूनि । जि नं गनं वनेमखु थौं । आरामय् च्वने । सुं वःसा जिपिं मदु धकाः दुकायेमते ।"

"गन भ्काःगु धकाः न्यंसा ?"

"मती वः थें धैब्यु । सुथ न्हापनं दनाः कि सक्वय् सालिनदी म्वः ल्हूवन धयाब्यू । कि म्हिगः हे सिमलाया सफरय् भ्काल धयाब्यु । खँ फच्छ्या । धात्थें भ्की छकः सकलें छिपिं निम्ह बुराबुरी व जिपिं नं निम्ह बुराबुरी सिमलाया छगू ट्रिप दयेकाः सिमला हे छ्धू चाःह्यूवने । तर भचा लिपा ।"

मुसुमुसुं न्हिलाः सिमलाः फस्वयाः कुहां वन ।

—o—

निम्हसियां कफी त्वने सिधल । रानी खँ ल्हायेगु मूडय् वल, “ग्वःगु अवतार थ्व छिगु । मनू हे म्हसीके थाकु । गबलें गथे, गबले गथे । ख्यालि न्हिलि नं उतिकं यायेमाः । ख्यालिजुजु स्वयाः तच्वः । ज्या याइपिं मिस्तय्‌लिसे नं गुलि ख्याः यायेमाःगु व ।”

सुजनया नं म्हुतु चालावन, “द्यःतय् दश अवतार । मनूत अवतारै अवतार । दुःख सुख धयागु वयांच्वनी । दिनरात धयागु दयांच्वनी । गनं दिन सा आः हे गनं रात । दुःखय् ख्वयेगु जक मखु, न्हिले नं सयेकेमाः । अले धाइ वयात बहादुर । सुखय् न्हिली, न्ह्युन्ह्युं ख्वये नं सयेकेमाः मनुखं थुगु जुनी । मनूया जनम धयागु छकः जुइ । वं सर्वजात अनुभव यायेमाः । मस्यू, छं खः धाइ ला मखु धाइ ला ?”

थन वयाः तक्क दित सुजन ।

सुजनया हे खँ पिज्वयाच्वन, “छता खँ न्ह्याबलें लुमंकि । थ्व हलिं दयेकल एदाम व ईभं । छम्ह मिसा छम्ह मिजं । छैंखा छैंखाय् मिसा दु, मिजं दु । उपिं मिलय् जूसा विश्व दयेके फु । उपिं बाय्‌माल कि छैंय् बम मू थें मुयाः

सकतां भौ–कौ जुइफु । निम्हेसिया दथुइ खःकथं सहलह ब्यायेमाः । थुकियात अंग्रेजीं अन्डरस्टाय्ण्डिङ धाइ ।

पंगः वयेफु । वयात थुइकाः चीकाः छ्वयेफु । मनुखं भिं भिंगु खँ जक कनी । भ्फीसं नं भ्फीगु संसार दयेके, खःखःगु खँ कना । छं स्वये, जि भिंम्ह थें च्वं । मखु । उलि हे मभिं जि नं । छं मन्यँसां कने छता खँ । न्यने ला ?"

निम्हं शालिक थें च्वंच्वन ।

तापाक्क धंकातःगु सफूया रायकय् पतिनं सुयाः छगू सफू सुजनं क्यनाः धाल, "हुं सफू खं मखुला छं । महाभारत सफू ।"

रानीं दराजपाखे मिखा ब्वल, धाल, "खना ।"

उकी सयौं महारथित दु । व मध्ये महानम्ह सु ?"

"मसिया जिं ।"

"सि ला जिं नं मसिया । अय्नं दः लगय् जू । व कृष्ण हे खः ।"

"सु कृष्ण ?"

"सु आः व हे मुरलीधर कृष्ण का । वीर नं उलि हे । बलवान् नं उलि हे । भगवान् श्रीकृष्ण । मेगु छगू वया शक्ति धयागु वया बाँसुरी । खनेदय्क ला वं निम्ह हे ब्याहा याःगु दु । सत्यभामा व रूक्मिणी । खने मदय्क सु सु दु सु सु । व गोपिनीतय् ल्यू ल्यू जुइम्वाः । वं बय् छकः जक

पुइमाः । गोपिनीत वया ल्यू न्ह्यः वयाः न्याकुं न्याकुं कयाः प्याखंल्हू वयेधुंकी ।”

“थज्याउ खँय् जि नं कम मखु । मधयागु जक खः । जि नं ग्वःम्ह दु धकाः न्यंसा ल्याः खायेत ल्हाती पतिंचा हे मगाः । छ पत्याः जुइमखु । छं जितः भिंम्ह बांलाःम्ह हे जक खं । जि नं उलि हे लुच्चाम्ह उलि हे छुच्चाम्ह । ग्वालग्वाल दु जि नं । सकसिगुं खँ कनाच्वंसां न्हि-चा छस्वा जुयाच्वनी । उकिं छता हे जक छम्हसियालिसे जुयागु खँ छता कने मास्तेवः... न्यने ला छं ?”

“कनादिसँ ।”

रानीया न्हाय्पं तिंस्वात । सुजनया म्हुतुप्वाः चालावन – “वया नां कल्पना । न्हापा जिपिं मखनय् । ब्वाया जाकिबजि पसः । पाःहिलेत जि नं पसलय् च्वना ।

वया छँ मासंगल्ली । जाकि बजि न्ह्यागु माःसां कल्पना जिमिगु हे पसलय् दुस्वै । ब्वायात ‘तःबाः तःबाः’ धाइ । जितः अंकल । छाइसेच्वंगु ख्वाःपाःचा । छकः ल्हातिं इलाछ्वये मस्तेवः । म्ह स्वये, स्वयां च्वने थें । निम्ह निम्ह मस्तय् मां । ब्याहा जूम्ह मिसा थें छतिं मच्वं । न्ह्यागु खँ ल्हाःसां न्हिलेमाः । वया न्हिला हे वया आकर्षण । लालि मतःसां नेताः च्याः । लिपस्टिक मतःसां म्हुतुसि ह्याउँ नः । वं खँ ल्हानाच्वनीबलय् सुं मवःसा यः धै थें च्वं । सामान

कालबिल जुइ । जिं वया पतिंचा ज्वनाः सालातये । 'हिसि मदुम्ह अंकल' धाइ । जि न्हिला जक च्वने ।"

रानी अजूचायाः सुजनयात स्वयाच्वन । सुजनं खँ स्वानायन–

"छन्हु वं धाल, 'कन्हय् शनिवाः । अंकल छकः नापलायेत वये ला ?' अगःचा मालां देगःचा लू थें जुल । धया, 'कल्पना वयेगु जूसा जि पियाच्वने । गनं वनेमखु ।'

धात्थें कन्हय् खुन्हु व वल । मातनय् जिगु क्वथा । दुने वयाः अथें दन, 'दिसँ । आम सोफा फ्यतुइत हे तैतयागु ।'

वं बिस्तारं सोफाय् प्यं दिकेयन । जिं वयात मस्वया थें स्वया । वं बुलुहुँ नवानाहल, 'हथाय् जुयाः जक वयागु अंकल। धाये ला मधाये ला ।'

'आः मधासे मजिल । धैदिसँ । ग्यायेम्वाः । हाउँक यानाः नयेमखु थें । सविस्तारं धैदिसँ ।'

वयात दां भचा हथाय्गु खनी । दाजुया जागिर दुसां कलाः व मस्त दु । छँ खर्च नं यायेमाः । उमि मांम्ह मफुसेंलि दिल्ली वासः याःवनेमाःगु खनी । वये वने माल । अन च्वने माल । उपचार खर्च माल । उकिं दाजुम्हेस्यां हे केहेँम्ह कल्पनायात न्ह्याम्हेसिकेसां निगू लाख तका दां त्यायेत धाःगु जुयाच्वन । उकिया लागि कल्पना जिथाय् वःगु खनी ।

दु धाइ ला मदु धाइ ला । आशाकुति ख्वालं वं दः स्वयाच्वन । जिगु मिखा वया म्हय् प्यप्यपुन, धया, 'गबलें मवःम्ह मय्जु जिथाय् झाल । गबलें मफ्वंगु दां भचा नं फ्वने धाल । दु धाये ला, मदु धाये ला । मदु धायेत बैंकय् भचा स्वथनाः मतयागु नं मखु ।

वं जितः क्वथीक स्वत । 'बैंकय् तैतयागु दां । ब्याज कमय् जुयाच्वंगु । कल्पनां छता या रे सा, बैंकं बियाच्वंक्व ब्याज छं भरय् यानाब्यु । निगू लाख क्वकया बीका, मज्यू ला ?'

व पलख गम्भीर जुल, अले धयाहल, 'ज्यू ।'

'अय्सा, कल्पना छकः कन्हय् थुगु हे इलय् वा । जिं बैंकं दां हयातये ।'

व वन । कन्हय्कुन्हु सःतागु इलय् हे व जिथाय् वल । जिं वयागु ल्हाः ज्वनाः क्वथाय् दुकया । सोफाय् निम्हं फ्यतुना । वं उखेथुखे स्वत । जिं दराजं निगू बित्ता द्वःछि द्वःछिवंगु नोट निप्वाँय् वया मुलय् तयाबिया । व लय्ताल । दां म्हिचाय् स्वनथेत स्वल, 'अंकलया गुण ल्वःमनी मखु । दच्छिलिपा गथे यना अथे हे पुलेहये ।'

'आसे, छकः ल्याः खा । किसि छापा दुगु नोट, छपाः मगाना नं च्वनेफु, छपाः उपोया नं च्वनेफु । दां धयागु छकः ल्याः खाना हे स्वयेमाः ।'

धात्थें रबरचा फ्यनाः वं मुलय् हे दां ल्याः खात। जिगु मिखा वया म्हय् च्वंक्वय् क्वंच्वय् थतक्वत जुल। क्वछुनाः दां निनाच्वंम्ह वया लं दुने जिगु मिखा जूवन। तुइसे क्यातुसे खने दयाच्वंगु बापाबापा वया नुगःपाय् जिगु मिखा स्वच्चाः वन। कामवासनां जितः जुरुमुरुं थन। जि जुरुक्क दनावनाः खापाय् चुकू स्वत्ताक तया। वं जिगु मनोभाव थुल। चुकू क्वसालेत स्वःवल। जिं छपा ल्हातिं वया ल्हाः संके मफयेक ज्वना। मेगु ल्हातिं अन थ्यू थन थ्यू मदयावन। वया पेटिकोटया इजार स्वाररर स्वहायेका कया। वं थःत त्वपुयां त्वपुइ मफुत।"

"अले ?" लासाय् फ्यतुनाच्वंम्ह रानी तसलं हालाहल, "गज्याःगु छुच्चाम्ह का छि ला ? गपायच्वं अस्यःम्ह मनू का छि ला ?"

"खः धया। जि भचा अस्यःचा हे खः। स्यस्यःचा मखु" सुजनं धाल।

"अले ?"

"अले हाफ टाइम जुल।" सुजन फ्यासा फ्यासा न्हिल। रानीं सुजनयात म्हमस्यूम्ह मनूयात स्वये थें यानाः स्वत। सुजनं वयात स्वयाः केवल वास्यावास्या न्हिलाच्वन।

उत्सुकतां रानीयात थाथामाथा यात। अले न्यनाहल, “थ्व नं छगू अवतार हे जुल छिउ। अजू अजू हे चायापु। घच्चायापु। अले बीहल ला व मिसां छिगु धिबा लिपा वयाः। कि बिस्युं वन ?”

“छुया वनी। मवं। दच्छि फुइवं वं फोन यानाहल, ‘धिबा मुन अंकल। गबले ब्यू वये ?’

जिं वयात कन्हय् कुन्हु हे सःता। धयागु इलय् व थ्यंकःवल। निप्वाँय् नोट निगू निगू रबरं कत्ताकाः हल।

दां जिगु लिक्क तयेहयाः धाल, ‘अंकलयाके त्यानाः कयागु निगू लाख थ्व गाः तर ब्याज छता खायेमफुत। कि ब्याज छता दः मिनाहा यानाः बियादिसँ। कि गुलि माःगु खः। खात कि भचा लिपा पूवये।’

‘म्वाःल, ब्याज मिनाहा हे जुल कल्पनायात, ब्याज धयागु दां हे जक मखु’ धाधां वयागु ल्हाः ज्वनाः थःके सालाकया।

‘मयः दः अथे सनीगु मयः अंकल। प्लीज धाये। सुनां नं स्यूसा जात्रा न्याइ।’

‘न्यात ला जात्रा ? मन्याः ह ला। न्हापाया खँ। छं स्वैतं मकं। जिं स्वैतं मकना। अले सी सुना ?’

व भःभःन्हूम्ह खाचा थें ला भचा सन, ‘जि ग्वंगः, ग्वंगः हे जुयाबिया। खेल खलास।”

“पास्याय् मत्यःम्ह का छि ला ?” रानीं त्वलय् हे चायाः स्वःगु स्वतं सुजनयात । भचालं न्यनाहल, “जि अजू चाः, छि खनाः । मनूतसें थःगु भिंभिंगु बांबांलाःगु जक खँ कनी । छिं ला थःगु कुकर्म नं फुक्क प्वलाहल । आखिर छाय् ?”

—o—

थुगु हे इलय् रानीया मोबाइल न्यात । लिलिया फोन ।

"लिलिया फोन । थौं वये धायेत्यंगु जुइ लाःसा, छु धायेगु ?"

"म्वाःम्वाः सःते मते । थौं भी मजिमगाःगु ज्या यायेगु । मलाः धा । लिपा वा धा । कि भ्वतय्च्वंम्ह ज्ञानकाजी मार्साय्बं नखत्या सःतूगु दु धैछ्व । फच्छ्या ।"

रानीं उकथं हे खँ छुनाः उमित कंस जक नापलायेगु यानाः मोबाइल दिकाछ्वत । सुजनपाखे स्वस्वं धयाहल, "थ्व हानं छिगु मेगु हे अवतार लुयावल । फटाहा नं उलि हे । देशय् मदुम्ह मिजं ।"

ल्वय्क सुजनया नं म्हुतु सन, "देशय् मदुम्ह मखु । देशय् छम्ह हे जक दुम्ह धा रे बरू । जि छम्ह हे जक । जिगु ख्वाः लूपिं धैपिं नं मदु जि ला ।"

निम्हं छभाः गन तन, गन तन थें जुल ।

"थौं छिगु मज्जिमगाःगु ज्या छु ? सीके फैला ?"

"फै । थौं छ व जि, भी निम्ह छगू मज्जिमगाःगु हे ज्या यानाः पूवंकेमाःगु दु । स्यंकेगु मखु भिंकेगु । थम्हं थःत

म्हसीकेगु । छ जि शरीरं निम्ह जूसां आत्मा ला छगू हे । आत्मियता दयेमाः भी दथुइ । शरीर मखु, आत्मा तःधं । शरीर ल्यनीमखु । व नश्वर खः । आत्मा अमर जुयाच्वनी । भी दथुइ न्हिलाया जक मखु, ख्वबि, भसुकाःया नं खँ फुक्कं ब्यायेमाः । अले जीवनभर तकं छम्हेस्यां मेम्हसित म्हसीकेफइ । आत्मियता दै । भी ब्याहा यानाः ह्वनागु ला भिदँ दत । मेगु न्यागू खुगू दशक ला म्वायेमानि । नापं च्वने न्हिलाः न्हिलाः । थःत थःत म्हसीकाः । जिं छन्त जिगु मत्यःमत्यःगु कुकर्तव्यया खँ कना । कर्पिं मिस्तय्त धूसकूस यानागु खँ कना– थ्व धायेत कि मनूयाके गुण नं दु, दोष नं दु । छन्त विश्वास यानागु । व आवश्यक । नत्र रानीं जितः म्हस्यूगु हे गथे धायेगु । खः कि मखु ? खः का, गुगुं थः यस्सें जुइ, गुगुं मयसें । तर जुइगुयात पने नं थाकु । व अपर्भटं जुइ । थुकियात थुइकाः न्ह्याः वनेगु धैगु हे जीवनयात म्हसीकेगु जुइ । खः कि मखु ?”

“छि दर्शनशास्त्रया नं विद्यार्थी खः ला ?”

“सफुलिं कनीगु दर्शन उलि व्यावहारिक जुइमखु । जीवनया अनुभूतिं कनीगु दर्शन जीवन्त जुयाः जीवनय् भ्यलय् पुनाच्वनी । वयात बरू ध्वंलाये मज्यू । सत्य-तथ्य हे जुइमाः । थुल ला जिगु खँ ?” छगू न्ह्यसः धस्वाकल सुजनं वयात ।

"ग्व खँ हे थुइके थाकु छिगु । तप्यंक धैदिसँ, छिगु मूल खँ" अनभिज्ञ लिसः रानीया ।

"जिं न्हाचः हे न्यने धुन, छता हे जक सवाल । आः नं न्यनागु व हे सवाल" सुजनं कथुइ मथाक्क न्यन ।

"छु सवाल ?"

"व हे कि करणया अबु सु खः ? जि खः कि व हे खः ?"

रानीयात क्वाःलखं छ्वाकू थें जुल ।

सुजनं धयावन, "आः सु व धकाः न्यनेमते । सु परमेश धकाः नं न्यनाच्वने मते । रामायण ब्वनेधुंकाः सीता सुया कलाः जुल धकाः न्यनेगु थें जूवनी । मयसें नं जूवनी यक्व खँ बाध्यतावस । व कल्पना ˙ विवश जुयाः बाध्य जुयाः हे जिके प्यप्युं वःगु खः, इच्छा दयाः मखु । उकिं जीवनया छुं भाः मदु । यल वनेमाःपिं ख्वप थ्यनेफु । ख्वप वनेमाःपिं सक्वया बसय् लानाच्वनेफु ।"

भचा सुम्क च्वनाः सुजनं हे नवानाहल, "थौं झी गनं वनेमखु धैगु हे थ्व ग्रह थासय् हयेत । झीसं थौं थ्व हे क्वथाय् सालिनदीया स्नान याये, थ्व हे क्वथाय् सिमलाया स्वां ह्वयाच्वंगु स्वये । जिं छन्त विश्वास याना थें आः जितः छं नं विश्वास या । झीसं झीगु जीवनयात नस्वाके ।"

रानीं ध्यान बियाः सुजनया छगः छगः खँग्वः न्यनाच्वन । छुं धायेत सन तर म्हुतुइ खँ थाहां मवल ।

“म्वाःल, भचा लँ च्वं । छं नमवाःतले जिं कर यायेमखु । छं कंसा न्यने । कने मखुसा न्यने नं मखु ।”

निम्हं चुप । वं छुं धाइ थें थ्वं छुं धाइ थें । निम्हेसियां खँ कथुइ थानाः पिहांवये मफैच्वन ।

—o—

१०

क्वथाय् केवल सुजन व रानी । निम्हसियां नुगलय् खँ पाँय्पाँय् । तर खँग्वः जुयाः म्हुतुइ मवयाच्वन । वं छुं धाइ थें, थ्वं छुं धाइ थें ।

सुजन हे न्ह्यचिल, 'मचायात नं स्कूल छ्वयेधुन । सिमलापिन्त सुं मनू दुछ्वया हयेमते धायेधुन । थौं केवल भी निम्ह । भीसं भीत हे म्हसीके । भिं, मभिंगु गुण व दोषया खँ मनूतय्के जक मखु द्यःतय्के नं दु । तर छु याये फयेकेमाः धायेबलय् थुकियात ध्वाथुइकाः न्ह्याः वनेगु स्वयेमाः । जीवन धयागु न्ह्याःवनेया लागि हे खः । भी नं न्ह्याः हे वने । संकोच चायेगु मखु । फ्री एण्ड फ्रायङ्क जुइमाः । गथे जि जुयाः । जिं थःगु कुकर्मया खँ कना । कना जक वंसा मेगु नं गुलि दु गुलि । थज्याःगु ज्याखँ मनूया जीवनय् यस्सें नं वै, मयसें नं वै । तर वयात सकारात्मकताय् हिलेगु कुतः जुइमाः । छम्हेस्यां मेम्हसित विश्वास यायेमाः । अले जीवन, जीवन्त जुइ । म्वानाया मतलब दै" धाधां सुजन जुरूक्क दनाः सफूया राय्कपाखे वन । महाभारत सफू क्वकयाः रानीया लिक्क च्वंवन ।

"थ्व सफुली असंख्य देवदेवीपिनिगु खँ दु । भीसं

छम्ह पात्रयात छभ्काः लुमंके, 'कुन्ति !' स्यू मखुला कुन्तिया जीवनचरित्र ?" सुजनं न्यन ।

रानीया नं म्हुतु खन, "सिउ । व हे पञ्चपाण्डव न्याम्ह दाजुकिजापिनि कलाः मखुला ?"

सुजन अजू चायाः न्ववात, 'धैट्, छेरापति म्हुतु । प्याच्च नवायेवं गात । पञ्चपाण्डवपिनि कलाः ला द्रौपती का । कुन्ति धयाम्ह ला उमि माताश्री । मां ।"

"यय् । खः हला । अले कुन्ति छाय्माल भ्कीत थन ?" रानीं खँ थुइकेत स्वत ।

"न्यँ रे छता खँ । कुन्तिं मचाबलय् दुर्वासा ऋषियात यक्व सेवा यात । कुन्ति भाःतपाखें सन्तान मदैम्ह धकाः सियाः दुर्वासां वयात छगू वरदान बिल, "मैं, छं थःत मालीबले सु सु द्यःत सःती, उपिं छंगु न्ह्यःने वै । छंगु खँ न्यनी ।

थ्व बरदान खः–मखु सीकेत कुन्तिं छन्हु निभाः त्वयाच्वंम्ह सूर्यदेवया आह्वान याइ । सूर्यदेव ला छम्ह ल्याय्म्हया रूप धारण यानाः वया न्ह्यःने दं वै । कुन्ति ग्याइ । "जितः ब्यूगु वरदान खः–मखु मसियाः छकः परीक्षण जक यानागु प्रभु । छःपिं लित बिज्याहुँ" धकाः बिन्ति याइ । सूर्यदेवं 'वये धुन । आः सितिं लिहाँ वनेमखु । छंगु गर्भय् काय्मचा छम्ह तयाः जक वने' धाइ ।"

“अले ?” रानीं अजूचायाः न्यनी ।

सुजनं धाल, “अले छु । वं कुन्तीयात प्वाथय् दयेकाः त्वःताः वनी । वया कुमारीत्व कायम हे जुयाच्वनी । वं छम्ह काय्‌मचा बुइकी । कर्ण नामं व प्रख्यात जुइ । बलवान जुइ । लिपा महाराज पाण्डुलिसे कुन्तिया ब्याहा जूसां वयापाखें सन्तान दैमखु । न माद्रिया हे दै । उमिसं मस्त माल माल कि देवगणत सःताः गर्भ जायेकी ।”

रानी त्वले हे कनाः सुजनया खँ न्यनाच्वन । अले छत्वाःचा न्यन, “थ्व खँ भ्मीत छाय्‌माल धैगु नि ?”

सुजनं कन, “माल । थय्‌क छकः स्वयेबलय् भ्मीगु महान ग्रन्थया सूत्राधार हे गलत धारं न्ह्यानावःगु खनेदु । नैतिकता हे मदु । चिप-निपया ल्याःचाः हे मदु । हस्तिनापुर राज्यया जुजु विचित्रवीर्य सीवं वया मचा मदु धकाः महर्षि व्यासपाखें धृतराष्ट्रया जन्म याकल । कांम्ह मचा अयोग्य जुल धकाः मेम्ह विधवा अम्बालिकापाखें पाण्डु बुइकेबिल । बौ जूम्ह अबुम्ह मखु व हे महर्षि व्यास जुयाबिल । थुकथं महाभारतया कथा बनेजुल । थ्व चलन न्ह्यानां वनी । थुकियात चिप धायेगु कि निप ? मस्त दयेकेत भाःत म्वाः । व हे वैध जुल । कर्ण नं अथे हे । युधिष्ठिर, अर्जुन, भीमसेनपिं सकलें हे नं अबुया मस्त गन खः । ध्वध्वदूपिं

मिजंत जुल । खः कि मखु ?” सुजनं रानीयात स्वयाः हे प्रश्न यात ।

रानी हीचायाः नवात, “थ्व थपाय्‌हाकः खँ छु यायेत माल भीत । न्यने यः मजू । आखिर छु धायेमास्तेवःगु छि । चाःचाःहीकाः छाय् ? तप्यंक न्यनादिसँ । तप्यंक हे धाये जिं । छिं थःगु आगं याउँक प्वलेफु धाःसा जिं नं कने, खःगु खँ जूसा ।”

“भेरी गुड । स्पर्शया खँ वै थन । स्पर्श उलि तःधं थें मच्वं दः । स्पर्श महामारी है । ल्वापु जुइ । थिल कि मजिल । छकः छु जुल स्यू ला ? छथाय् होटलय् छम्हेस्यां ला चफुनाः नःबलय् ला मेम्हसिया प्लेटय् तिंन्हुयाः वन खनी । निम्ह भेराभेर । अथे हे छम्ह मनू, नाय् त्वालय् वंबलय् फा छम्ह थी थें च्वंक न्ह्यःने वल हँ । वं धाल हँ, ‘भ्वाक्क प्यंका मछ्वःगु जूसा फां दः थि हे थीगु । आः थिल कि मथ्यू । कन्फ्यूज । न्हापा न्यूरोडया जनसेवा सिनेमाहलय् छम्ह मिसायात छम्ह गामाःनं आल्पसे थिल थें । हलया मनूतसें वयात भक्कुमार च्वात खनी । जनतात तमोयाः छु यात स्यू ला ?”

“मस्यू !”

जनतां हल छखां मि तयाः च्याकाबिल नि । खेल स्पर्शया हे । तर दः थज्याःगु स्पर्श मथ्यू । लँय् ववं हे गुलि मनूलिसे छ्यों छ्यों हानाच्वनी । जिं हे गुलि मिस्तय्‌त

थीधुन धयानि । थ्व थीगु धयागु छगू स्पर्श । स्पर्श हे मूल जड खः । ल्वापु ख्यापुया । अले चिप-निपया । थ्वया परिभाषा हे गजब । छम्हेस्यां मेम्हसित चुप्पा हे नल धाये । चिप जुल धाइ । सु जुल चिप ? नकाच्वंम्ह कि नयाच्वंम्ह ? वं वयात वं वयात थिल नि । थिसेंलि निम्हं चिप हे जुल नि । यौन-स्वापू नं अथे हे । रेप यात धाइ नि मिसायात । मिसा चिप जुल धाइ । अले मिजं निप ला ? छू छु । भम्बलं स्वांस्वांपतिं रस त्वनावनी । स्वां चिप जुल । व हे स्वां द्यःयात छाइ । द्यः नं चिप जुल । द्यःया प्रसाद कयाः मनुखं नइ । मनू नं चिप हे जुल नि । मजू ला ?"

"मेगु मथूगु खँ छगू छु नं खः धाःसा चिप जूगुयात निप नं यानाछ्वइ । लखं छ्वाकाः । नीलः हाहा याना, हला ? नीलः गन दु ? खुसिया लः धः ल्वाकज्याः । हितिं फयेगु लखय् नं घौछि लिपा सुका थजाःपिं कीचात लाल कयाच्वंगु खनेदै । व नं अपवित्र हे जुल । गुलिसिनं वा वैगु लः हे च्वख धाइ । मयोपिंसं थ्व नं इन्द्रदेवं सर्गतं च्व म्हुकाहःगु धाइ । छु खः छु मखु" खँ ल्हाल्हां सुजन याकःचिया न्हिलेवल । हरर न्हिल । "उकिं छं नं यस्सें वा मयसें सुलिसे स्वापू हे च्वंवंसां जितः उलि फील जुइमखु, गुलि.....।"

"गुलि छु ?" रानीं उत्सुकता क्यन ।

रानीं खँ स्वात, "तप्यंक न्यनादिसँ । जिं नं खँ

बेक्वयेका च्वनेमखुत, लिच्वः न्ह्यागु हे वयेमा। छि दः छँय् तयादिसँ या पितिना हे छ्वये धैदिसँ।"

व हे खः जिं न्यनागु। परमेसलिसे छंगु लसपस जुलसा जुल। व म्वाःल। जिगु मन च्वनी। तर करण जिम्ह हे मचा खः या वयाम्ह। थ्व न्ह्यसलं जितः चांन्हिं ख्वाख्वा त्यानाच्वनी। सदां थिकः न्हुकाच्वनी। थ्व छकू अंशया खँ मखु। जिगु वंशया खँ जुयाः ल्यनाच्वनी। कमसेकम जिं थुलि सीकेमाः कि वया म्हय् जिगु हि न्ह्यानाच्वंगु खः कि मखु। थुकिया लिसः छंके हे जक दु। गुला गुला मछिं प्याथय् स्वथनाः मचा बुइकूम्ह छ वया मां अवश्य खः। तर अबु सू सु ? थ्व नं छं हे जक स्यू।"

रानी चिल्लाय् दनाः हाल। जि मां खः। जिं वयात जन्म बिया। तर सत्य थ्व नं खः कि वया धात्थेंम्ह अबु छि हे खः या व हे खः।"

"अर्थात् ?"

रानी अनसं भ्वसुनाः ह्वाँय् ह्वाँय् ख्वयाहल। ख्वख्वं म्हुतु उलाछ्वत, "थुयावल। आः जिं छिगु खँ फुक्क थुयावल। हर्कत सियावल। भ्वजय् परमेस खनेवं, ख्वाःया आकृति खनेवं करणया अबु थ्व हे खः धकाः शंका यात। शंकां लंका च्याकल। थ्व हे खँ सीकेत जिगु डायरी स्वयेगु इच्छा यात। खेल म्हितल। नाटक म्हितल। मख्ला ?"

"खः । डायरी तंगु मखु, सुचुकूगु धकाः नं सिल", सुजन सूरय् वयाच्वन ।

रानीया खँ स्वाये मास्तेवल, धाल, "डायरी तंगु नं मखु, सुचुकागु नं मखु । व ला झ्याराभिरिं खुनाः ह्वानाह्वाना च्याकाछ्वया, थथे हे जुयावइ धकाः । डायरी मन्तं छुं मखु । आः न्यनादिसँ । जिं मकंसे च्वनेमखुत ।"

"करणया रियल अबु सु ?" सुजनं न्यना हे छ्वत ।

रानी मूडय् वल । धयायन, "इन सर्ट धायेकि डिटेल न्यनादी छिं ?"

"छं गथे यो, अथे" सुजन खँ फयेत च्वन ।

गबाय्त क्वथा चुपचाप । अले रानीया हे म्हुतु सनावन, "..... जिं धायेधुन, चण्डेश्वरी जि स्कुल वनाबलेनिसेंयाम्ह पासा । उपिं ल्हुतिइ । जि नयाँबजारय् । अले जिमिगु स्कुल पकनाजलय् । उपिं न्ह्याब्लें जिगु छेँक्वं जुइमाःपिं । जि स्कुल न्यासे हे वनेगु । चण्डेश्वरी यक्व दुपिं । ल्हुती छेँ नं तक्खा, बुँ नं यक्व दुपिं । दाजुम्ह नक्कली छाँत । वया मोटर नं दु । मोटरसाइकल उपो गया जुइ । दाजुम्हेस्यां वयात स्कुल त्वःताथकी । लिपा पासापासा जुसेंलि तसकं सतित । गाडिं वैबलय् जितः नं पिकअप यानाः यनी । स्कुलय् त्वःताबी । तर मोटरसाइकल छगू धाःसा भ्यारभ्यारचा । सा हे मसाः ।"

खँ ककं रानीया न्हिलेवल, “छकः स्वम्हं च्वनाः पकनाजःया पाहाचा गयावयाबले साले मफयाः लिकथं न्ह्यात । अले ला स्वम्हं बँय् थस्सःथस्सः पाः ।”

रानीया न्हिले फी मफयाच्वन । सुजनया ख्वालय् तंसू लुयाच्वन ।

“ग्व, जिगु न्ह्यसःया लिसः ?” खँ त्वाःथलाः सुजनं न्यन ।

“व हे धायेत्यनागु जिं” रानीं खँ स्वनायन, “तर व परमेसदाइ साःप छुच्चा । छिं थःत अस्यः धैदिल । व झन् महाअस्यः । छकः जि स्कुलया फ्रकय् । वं स्वाराक्क हे फ्रक थछ्वयाः स्वत । जि ला भागाभाग । करपिनि न्ह्यःने हानं भद्रभलादमी । सुं मदुथाय् ला वया न्ह्यःने च्वने हे ग्याः जि । कापः पसः । सिलाइ बुनाइ नं सः व । वसःया नाप कायेगु धकाः काकां वं ल्हाः दुछ्वयाः नुगःपाय् गुलि ज्वनाच्वनीगु गुलि । म्वाःल फुक्क धयाच्वनेमखु । जितः रानीचा धाइ । मैंथकुं धाइ । म्हुतुइ वःवःथें । सुं मन्त कि वं छताखँ न्ह्याबलें धयाच्वनी, ‘झी छकः ह्याकुला दायेकाः भ्वय् नयेमानि ।’ वया आशय जिं थू । अय्नं मताःछु अले मस्यूछु यानाच्वने । यायेगु छु ? धायेगु छु ? स्वैत धायेगु ?”

“का ध्याग पलाः छ्यु ।” सुजनया न्यनाच्वनेगु धैर्य मन्त ।

"मथुल जिं" रानीया सः ।

"मूल मूल जक धा । ह्याकुला ला दायेकाः वं न हे नल । म्वाःल आः ल्ह्वये फैमखुत । ग्व, जिगु सवालया जवाफ ला अज्ज मवल । मचाया अबु सु धैगु नि ?"

"व हे ला धायेत्यनागु नि" रानीं खँ स्वात, "कलेजय् नं चण्डेश्वरी व जि नापं । कलेजया ड्रेस वसः नं उमि पसलय् हे दु । जिं नं काये तर धिबा मकाः । चिकुलां नं दः फलाटिनया भिंभिंगु वसः कापः व तन्ना नं ज्वंका है । धिबा गबलें मकाः । दः मछिं । दाइचां भ्वय् नयेबलय् मिलय् याये धाइ । याकःचा लात कि जि वया म्हितेम्ह कतांमरिचा । सुयात धायेगु, गथे धयाच्वनेगु ?"

पलख निम्हं शान्त ।

रानीं धयायन, "थुपिं दयेत न्हापांनिसें हे दुपिं खः । लिपा बालाजु बाइपासया स्वपी बुँ मिसेंलि थुपिं करोडौंपति जुल । मालामाल जुल । अले खिचापुखूया सेन्टरया छँ न्यानाः थुखेर हे सरय् जुल । आः ल्हुतिया छँ छखां बालं बियातःगु दु । धिबा अन तयेला, थन तयेला धै थें । बेपार व हे कापःया । वसःया । खिचापुखुली नं उलि हे चू । कुने थःपिनि हे पसः । मातंया तलेया छगू तल्लाय् स्वकू ततःहाकःगु क्वथा दु । लिपा सिंगापुरय् ब्वनावःपिं निम्ह तःक्यहँपिं मिना व मिला धाःपिं निम्हसिनं फ्लाट छगुलिं बालं कयाः चण्डेश्वरीयात

हिस्सेदार यानाः छगू भव्य पसः चायेकल – 'एम.एण्ड सी. Attire center & designers" धकाः । रेडिमेड वसः भिकय् याइगु । नापं अन हे ज्यासः दयेकाः नेपाली पोशाक नं तैयार यानाः फुक्क व्यवस्था यात । मूल सतकय् । शोरूम नं दत । पसः चू । धिबां धिबा साल ।"

खँ न्यन्यं सुजन हीचाल, "थ्व जिगु न्ह्यसःया लिसः मजुल ।"

भचा लिपा रानीं हे खँ स्वानायन, "कलेज ब्वनाबलय् जिमिके ल्यासेसू गाक्क वल । चण्डेश्वरीयात बियाछ्वइगु खँ क्वःजित । नेपालगंज थ्यंक । ब्याहाः नं तःजिक न्यात । गुम्हं गाडिं वःपिं, गुलिं प्लेन चार्टर्ड यानाः वःपिं । चण्डेश्वरीयात भमचा यानाः यन ।"

"अले ?"

"नेपालगंजया उमि परिवार नं सिक्क दुपिं जुयाच्वन । वया भाःत व दराभतपिं अनया नामुद ठेकेदारत जुयाच्वन । सरकारी हाकिमत सकलें म्हिचाय् स्वथना तयेफुपिं । नकल अले थम्हं नं नल । जिल्ला हे फुक्क थःगु पुर्खाया सम्पत्ति थें । हाँक धाँक तच्वः । थुमि न्ह्यःने सुनां नं खि छत्थु तयेमफु...."

—o—

११

“स्टप इट्” सुजन जंगे जुल ।

“कनेत्यल छिगु न्ह्यसःया खँच्वः ?” रानीया म्हुतु सन, “छगू आश्चर्य । उमिसं चण्डेश्वरीया छुं हे वस्तु व क्वसः तकं यनेगु मखु धाल हँ । लिपा माःसा कायेधाल हँ । फुक्क मांया छैँय् हे त्वःताः थकल खनी । चण्डेश्वरीयात भमचा यानाः ब्वयेका यन ।

दच्छि लिपा व थःछैँय् वल । उबलय् जिगु नं छिलिसे ब्याहाःया खँ चलय् जुयाच्वंगु । खँया खँय् चण्डेश्वरीं जिगु ब्याहायात माःसा सकतां वया वसः व तिसातासा छ्यःसां ज्यू धाल । जितः ला सोह्रे सालां एक्का हे वः थें जुल । खर्च यक्व यानाच्वने म्वाःल । जिउ याना । जि मांअबुपिंसं उप्वः बोझ क्वबुइम्वाःल ।

छन्हु जि चण्डेश्वरी उखेसां वया छैँय् छकः दुस्वः वना । कुने पसः । तले शोरूम अले ज्यासः नं । ज्या सनाच्वंपिं प्यम्ह न्याम्ह हे मिसात दु । सुयां लिलाः खनेमदु । परमेस नं दु । गफ सफ यात । उबले हे वं चण्डेश्वरीं त्वःतावंगु दक्व सरसामान नं क्यनेधाल । माल कि फोन छकः यानाः ‘काःवा’ धाल । जितः लय्ताः वल ।

अन हे शोकेसय् ब्वयातःगु छजु बांलासे च्वंगु फिक्का गुलाफी रंगया लेहँगा छगू सेटय् जिगु मिखा तक्यन। गबाय्त जिं स्वयाच्वना। कलात्मक ढंगं बुत्ता कियाः दयेकातःगु। बांलाः। ल्यूनेसं परमेस दनाः जिथाय् वल, धाल, 'रानीसा'बयात यलकि थ्व छजु ?'

मू तयातःगु दु ख्वीन्याद्वः। जिं 'मयो' धया। वं धाल, 'मैंसाबयात छुटय् बीका। का म्वाःल, किसिदुगु नोट न्यय्पाः जक बियादिसँ। वसः छिगु हे जुल।'

जिं खँ स्वाना, 'गनकाःवने किसिया नोट प्वाँय्। जिके ला धुँया छाप नं मदु। गैंडाया छाप दुगु नोटसा ख्वीन्यापाः दै। छिं बियादीफै ?'

व हररर न्हिल। जि नं न्हिला।

वं धयाहल, 'अय्सा सितिकं हे जुल। यनादिसँ थ्व छजु। कि मखुसा ब्याहाः जुइबले जिगुपाखें थ्व छज्वः उपहार हे जुल। स्वीकार यानाबिज्याहुँ।'

रानीं खँ स्वात, "......धाधामधां जिगु ब्याहाःया खँ छिलिसे क्वः हे जिल। तैयारी न्ह्यात। ब्याहाःया कार्ड नं छापे जुल। तिसा वसः हे मुख्य माःगु जुल। अले जिं परेमसयात फोन याना। 'दाइ, छितः कार्ड ब्यू वयेमाःगु दु। तिसावसः नं छकः काःवये। गबले वये ?'

वं धयाहल, 'अय्जूसा कंस मंगलवाः वा। जिं

वसःइसः सकतां पायक यानातये ।'

धात्थें जि मंगलवाः प्यन्हुया सुथय् मो-मी ल्हुयाः न्हिनय्पाखे खिचापुखू जुकाः वना । पसः मचाः । अजू चाल । सुरूसुरू थहाँ वना । शोरूम व ज्यासलय् नं तालं हे ग्वयातल । परमेस कुहाँ वल । जितः थत ब्वनायन ।

'सकलें गन वन ? थौं छु ?' जिं न्यना ।

'थौं मिला व मिनापिनि बर्थडे धकाः सकलें दक्वदाक्व मुनाः बस छगलं गोदावरी पिकनिक न्यायेकः वन । जि छम्ह छैं-पिवाः । थौं महारानीयात लसकुस यायेत व थ्व तिसावसः बीत च्वंच्वनाम्ह जि ।'

दः ग्यासें वल । वं क्वथाय् वसःया सुटकेश व तिसाया सिँया बाकसचा चायेकाः क्यन । खला खः । अले जिगु ब्याहाःया क्वसः धकाः व हे लेहँगा छजु नं प्वःचिनातल । जि हथाय् चाया । कार्ड बिया । याकनं सामान ज्वनाः वयेत स्वया । वं जिगु ल्हाः ज्वनाः सालाकाल । जिगु म्ह चिंचिं वन । थ्व ला वं फुक्क प्लान हे यानातःगु जुयाच्वन । जि बिस्युं वने मफुत । 'थौं भी ह्याकुला नयेगु भ्वय्' धकाः जितः घय्पू वल ।

जि झातापातां सना । क्वथां पिहाँ वयेत स्वया । मफु । वं जितः स्वत्ताक ज्वन । लासाय् हे ग्वतुके यन । सना, हाला । छैंय् की-क्वः हे मदु । वं जिगु फिनातयागु

वसः फुक्क त्वकाकाल । जिं पातांपातां दाया । वया बलय् जि निर्बल जुल । फांगां निम्हेसितं त्वपुयाकाल । वं जिगु म्हय् लाःलाः थें सन । म्ह छम्हं वांवां हे न्यानाकाल । थन स्याः अन स्याः हे मन्त । जि सने हे मफुत । घौ-छघौ हे धैथें वं जितः घय्पुना तल । गबलें उखे पुइकल, गबलें थुखे । जितः वं बरबाद हे यानाबिल । मछाः मजूसे धयाहल, 'चिपगु स्वयाः निपगु साः । नँ स्वयेधुन, 'ह्याकुला ला च्वाँइ च्वाँइ हे मिं । भुलचुक माफ ।'

जितः दनावनेगु आँट हे मवल । वसः म्हय् तया । वं जितः फुक्क सामान नं कयाः थःगु हे गाडिं छैँतक्क तयावन । जि म्वाम्वाकं सीम्ह मनू थें यालाप्याला वन ।'

क्वथा मसां नवःथें नवयावल । गबाय्त सुम्क च्वंपिं निम्हं म्हय् मि च्याःसां सुम्क हे ।

सुजन सूरय् हालाहल, "नन्सेन्स !"

—o—

१२

"अले ?"

"अले व मंगलबारं लिपाया मंगलबारय् जितः भमचा यात । भ्वय् न्यायेकल । छिकपिनिगु छपुचः मनू जिथाय् जन्त वल । कन्यादानया ज्या धुनेवं छिकपिंसं म्वाहालिं पुयाः यन । विधि विधानकथं छिकपिंसं जितः थ्व छैँय् भम्चा यानाः दुकाल । जि थ्व छैँया भमचा जुयावन ।"

"अले ?"

"अले छु । भूतं खाःम्ह छि । च्वंनिसें नये ला, क्वंनिसें नये ला थें सन । सुहागरातया उगु पलङ्गय् ग्वतुइकाः छिं जिगु तिसा छता छता यायां त्वकल । वसः नं म्हय् तयेके मबिल । जिं मपना । व रातयात छिं सुहागरात मानय् यात । जिं म्हुतुइ धौ हे फिनाच्वना । दः निन्हु नं छिं थःछैँय् चाःहिके मछ्वः । प्रत्येक रातयात छिं सुहागरात हे मानय् यानाच्वन । न्ह्याःसां म्हाःसां छिके हे लिधनाच्वना ।"

"अले ?"

"अले जुइमाःगु जुल । थीमज्यू जुइमाःगु मजुल ।

मन ग्यासें वल । जिं छितः तीजक कना । प्रेगनेन्सि टेष्ट यानाः स्वया । प्वाथय् दुगु हे ठहर जुल । छँजःत सकसिनं सिल । जःलाखःलां सिल । संसारं सियावन । गुलि याकनं मचा प्वाथय् च्वन । जि क्वक्वछुत । मनय् धौबजि वाल । व लच्छिया दुने न्हापां जितः परमेसं थःम्ह यानाकाल, लिपा छिसं । मचा सुयाम्ह खत ? जिं जिके हे न्यना ।

जिं मसिल ।

"छं मस्यूगु खँ जिं सिल । परमेसया भ्रुण छंगु मचाछेँय् स्वचाये धुंकाः छं ब्याहाः जुल । प्वाथय् दुम्ह मिसायात भमचा यानाः जिं थःथाय् हयेलात । तर बेइमान छ । थज्याःगु खँः भाःतयात छुं मकं । कनेगु नं गथे - जिं ल्यवः छम्ह दु धकाः ?" सुजन वँय् न्ह्यू थें न्हिलाहल ।

क्वथा छुस्यामुस्या घारांघुरूं याः थें जुल । निम्ह निखेर फहिल ।

भचा जायेवं रानीं हे खँ पितहल, "छु हिसाबं छिं धयादी व मचा वयाम्ह हे धकाः । व छिम्ह नं जुइफु । कपालय् अबुया नां च्वयाहःगु ला मदु ।"

तमं मि जुयाः सुजन लाखे खाय् थें सन, "ख्वाःपाःचा छपातां खः धकाः क्यं । संसारं स्वयेफु । वया हे ख्वाः ली

व । दुरूस्त । जिगु ला न्हिप्यं नं मस्वः ।"

क्वथा हानं मौन ।

रानी तुरुतुरु हालाहल, "गुलिसियां ख्वाः लुइ, गुलिसियां मलुइ । गुम्हं मां स्वइ, गुम्हं अबु स्वइ । सुं नं मस्वये नं फु । करपिं सु सु नं स्वयाः वनेफु । थ्व सुनां नं धायेफुगु खँ मखु ।"

"फु !" सुजनया सः तस्सः जुल । सुं स्वयेमाः, मस्वयेमाः । ल्याः मदु, तर दुरूया दुरू, लःया लः छुटय् यायेफु ।"

"गथे ?"

"डि.एन.ए. टेष्ट" सुजनं स्वानायन, "थ्व नेपालय् जू । केवल डाक्टरया सिफारिसपत्र छगू माः । कि ल्वानाः हे वनेमाल । कानूनी रूपं अदालतय् वनेमाल । उजुरी यायेमाल । पुलिस केश जुइ । जुलं छु हे जुइ । शान्ति हयेत क्रान्ति जुलं छु हे जुइ । शान्ति ला वइ । ह्याउँ ह्याउँ हे जुइ । वाउँ वाउँ हे जुइ । हाकुगुयात तुयू याये धयां फइमखु । थ्व सनातन धर्मया खँ जुइ । वंशानुक्रमया खँ जुइ । मनूया अस्तित्व ल्यनाच्वनी धयागु हे थन । जि सुम्क च्वनेमफु । लाकमं प्यंकः वःम्हेसिया तुति त्वाःल्हानाछ्वयेगु हे मानवधर्म जुइ । जिं ला थुलि हे स्यू" सुजन छगू हे सुरय् हालाच्वन, च्वन ।

क्वथा लाश थें थपक्क ।

सुजनं शेरचनयात सःतल। ट्याक्सी छगः कायेकेछ्वत । ननिमवासे याकःचा ट्याक्सी च्वनाः हुत्तय् जुयावन । गन वन, सु नापलाःवन, सीमदु ।

छँ छखां सीदुखं च्वंच्वंगु छँ थें भिभ्कांमिभ्कां दन । रानीया मिखा न्ह्यानाच्वंगु खुसिचा जुल ।

—o—

१३

शेरचन व सिमलापिंसं वाःचाल – मालिक व मालकिनपिनि दथुइ थाकाथुक जुल । उखे मालिक तमं गाडि गयाः ब्वाँय् वन । थुखे मालकिन ननि हे मवासे याकःचा थुस्स च्वंच्वन । न्ह्याब्लें सुख–शान्तिं बाय् कयाच्वंगु छैँय् छकलं सु बिकः दुहाँवल । छु भाइरसं थिल । छुं मसिल । उमिसं रानी साहेबया न्ह्यःने वयाः न्यनेछाःगु मजुल । च्यानाच्वंगु मी घ्यः लुइथें जूवनी । रानी नं उर्पिलिसे छुं खँ मब्याकू । छैँ छखां सी उनातःगु मसां थें चिरिचिरिं बायाच्वन ।

गबायत जाय्वं रानीया न्ह्यःने वनाः सिमलां खँ ल्हायेगु आँट यात, 'रानी साहेव, सफासिफा ला फुक्क यायेधुन । छुं भपियादिसँ । छु ज्वरय् याये ?'

'म्वाः नये मयल जि' एक सूरय् नीरसगु सलं रानीं नवाना हल । छ छंथाय् हे हुँ । दः बरू च्या छगू दयेका थकि ।

सिमलां उघ्रिमय च्या दयेकाः रानीया न्ह्यःने दिकेहल ।

च्याया कप टेबिलय् । च्याय् स्वयांच्वन । वं कप ल्ह्वना मकाः ।

द्यः ख्यूँल । सुरज लिबाक्क छैँय् थ्यंकःवल । सुं

लिसें तिरिक्क नं नमवाः । लासाय् ग्वतुला छ्वत । निम्हतिपू निखेर फहिलाः द्यनाछ्वल । चच्छि निम्ह फाताफाता जक पुलाच्वन ।

कन्हय् खुन्हु सुथ न्हापनं सुजनया न्ह्यलं चाल । बाथरूम वन । रानी नं दनाः कफि निगू दयेकल । टेबिलय् दिकेहल । मस्वयाथें निम्हसिनं निम्हसितं स्वयाच्वन । कफि त्वने थें मत्वने थें त्वन ।

रानीं दराजय् दुनेच्वंगु सुटकेस पिकाल । वसः छकः पुत्तु पुइकल । गुगुं लिकाल, गुगुं उकी हे स्वथन, “जि थौं छकः मांयाथाय् वने, प्यन्हु–न्यान्हु च्वने ।”

“जिउ” उघ्रिमय् लिसः वल सुजनया ।

“मांया शरणय् वनेगुति सुख–शान्ति मेथाय् गनं मदु । जि मां मदु । नत्र जि नं वयाथाय् हे वनाः च्वने । छं प्यन्हु, न्यान्हु धाल । जिं स्वये, छ छकः तःन्हु हे च्वँ । लच्छि हे च्वँ । जि नं थ्व लच्छि ध्यानमुद्राय् च्वने । तपस्याय् च्वने । क्वथाय् याकःचा मिसा बाह्वाः तइ थें च्वने । की–क्वः हे नापलाये मखु ।

‘लच्छियंकं थःछैंय् च्वँ’ धाःगु न्यनाः रानी गम्भीर जुल । वया मनशाय थुइके मफुत । अय्नं वसः मुनाः सुटकेसय् स्वथना हे च्वन । क्वथा चूप ।

सुजनया म्हुतुप्वाः चालावन, “गौतम बुद्धं जन्म व

मरणया खँ सीकाः मानव कल्याणया तातुनाः घोर तपस्या याः वन, जंगल चाःहिलाः । जिं नं अथे हे तपस्या यानाः च्वने । तर थःगु हे छेँय् च्वना । रामायणया श्री रामचन्द्र भिंप्यदँया वनबासय् वन, मां-अबुया आज्ञाकथं छेँय् ल्वापु मजुइकेत । महाभारतया पञ्च पाण्डवपिं गुप्तवास च्वनेत उखेथुखे सू जुल, थःगु हे रक्षा यायेत । थौंकन्हय् उप्वः मनूत शिविर केन्द्रय् वनाः विपश्यनाया ध्यान च्वंवनी- चित्त शुद्धिकरण यायेत, मनय् चितासू हयेत । जिं नं थ्व लच्छि थःगु हे छेँयात शिविर दयेकाः ध्यानय् च्वने । आः गुकथं म्वायेगु अले छु यायेगुया निष्कर्षय् वयेत । छं नं छु यायेगु खः, छं हे स्व । थःगु जीवन म्वायेगु थःगु ल्हाती । उत्तर, दक्षिण, पूर्व, पश्चिम प्यंगू दिशा दु । गुखे न्ह्याः उखे स्वयेगु । थ्व नैसर्गिक अधिकार नं खः मनूया" नवावां त्यानुम्ह थें सुजनया खँ दित ।

क्वथा मौन ।

"करण नं यँ छं नापं ।" रानी ह्वाँय्ह्वाँय् हे ख्वयाहल । लकस हानं चिल्लाय्- मिल्लाय् दन ।

रानीया सुटकेस जाल । फसनर स्वाररर साला छ्वत । मचायात नं वसःइसः पुंकल । वयागु वसःइसः नं छगू सुटकेसय् स्वथन । ख्वख्वं दनाः झ्यालय् छकः वन । फ हे मस्वत ।

गबाय्‌त जाय्‌वं सुजनं खँ तनायन, “यःसा छ नं ध्यानय्‌ च्वं हुँ । मयःसा मां अबुपिंलिसें खँ ब्याकि । छु यायेमाः गथे यायेमाः । या । जिके न्यनाच्वने म्वाः । मन फाटय्‌ यानाः ह्वनाच्वनेगुया नं छुं अर्थ मदु । म्वानागु म्वाना थें जुइमखु । जीवन धयागु म्वाना थें हे म्वायेमाः । छता मेगु, थ्व लच्छिया तपस्याय्‌ छं भूलं नं जितः कल याना हयेमते । जितः जिगु ध्यानय्‌ पंगः थने थें जूवनी । लिपा मालावन धाःसा जिं हे फोन यानाहये । जिं हे मेसेज छ्वयाहये ।

रानीया मिखां दिपाः मकासे ख्वबि बाः वयाच्वन । कापः छकुतिं ख्वाः हुयाच्वन । ताउतक क्वथा प्राण स्वब्यानावंगु म्ह थें ।

“छगू सल्ला बी छन्त” सुजनं खँ स्वाना यन, “न्ह्यागु test या बाय्‌ यायेमते । करण वयाम्ह हे खः । मचायाके अबुयागु हे ख्वाः लुइ । पक्का । व वयाम्ह हे सन्तान खः ।”

निम्हं चुप । गबाय्‌त तिरिक्क सः मदु । सुजनं हे न्यनाछ्वत, “छिपिं लिपा नं गबलें नापं च्वना लाकि ?”

“मच्वना,” रानीया म्हुतुं ज्वयावःगु सः । “गबलें गनं ध्वदुक्क नापलाइ । वं मखंछु याइ । जिं नं खंछु मयाना । लिपा चण्डेश्वरी नं थुखे मवल । जिमि नापलायेगु धयागु हे मजुल ।”

"परमेसं करणयात खन ला ?" सुजनं मन्यंसे मफुत ।

"मखं नि ।"

निम्हं हानं थनातःगु थां थें च्वन । सः शून्य ।

गबायत जायेकाः सुजनं हे म्हुतुप्वाः चायेकायन, "यायेगु छं यत्थे खः । अय्‌नं जिं छता धाये । छं क्लेम यायेमाः । सुंक च्वनां छुं दैमखु । भगवती थें जिगिजिगि खायेमाः । महिताःतय्‌त सँ ज्वनाः इवा याये फयेकेमाः । परमेसयाथाय् ब्याक्कं खँ कँ । थःगु हक अधिकार फ्वँ । अथें मब्यूसा ल्वाना हे कायेमाः । छन्त ग्रहण यायेमाः । मचायात थः नालेमाः । मचाया जन्मसिद्ध अधिकार थ्व । वया बालाजुया छैँ छखा नि तुरून्त पास यानाः ब्यु धा । मदुम्ह नं मखु व ।"

रानी ख्वख्वं बाथरूमय् दुहाँवन । सुजन इवात्याहाँ दनाच्वन ।

मर्मत याये सिधयेकाः शेरचनं गाडि कयाहल । मालिकयात खर्चया बिल छगू ल्हाती ज्वंकल । थय्‌क छकः बिल स्वयाः टेबिलय्‌सं तल । अले धाल, "थौं छिमि रानी साहिबा थःछैँ वनीगु । उमित छकः त्वःताः छिपिं निम्हं छकः थाहाँ वा ।"

—o—

१४

भचालं शेरचनं रानी साहिबा व करणयात त्वःतः वन। मालिकं धाः थें अले निम्हतिपुलिं सुजनयाथाय् हे थाहाँवल, "छाय् सःतादियागु मालिक ?"

सुजनं उपिं निम्हसितं त्वालाहाँ स्वत। ननि मवाः पलख। थ्व खनाः सिमलाया सुंक च्वंच्वने मफुत, धयाहल, "छता बिन्ति याये मालिकयाके। तःन्हु दत, जिमिसं बांलाक चाः - हजुरपिनि दथुइ छु खँय् जुइ भचा कचकच जुयाच्वंगु हे दु। न्हाचः नं रानी साहेब ख्वख्वं थःछैंय् झाल। बाबु नं यालाप्याला। हजुर नं तुरुतुरुं नवानाच्वनेमाःम्ह थौंकन्हय् झुकय् झुकय् जक जुयाच्वनादी। छु खँय् खः, मसिल। छु खँय् थाकाथुकु। छुं ला अवश्य जूगु दै। गथें जिमिगुपाखें हे छुं भूल जुल ला। अय्सा धैदिसँ, जिमिसं सुधार यानावने। हजुरपिंत थथे खनाः जिमि नयापिनि नया थें मच्वं, च्वनापिनि च्वना थें मच्वं" सिमलाया नवायेगु दित।

"सरी, छिमित नं पीर जुल। छिमिपाखें छुं स्यंगु मदु। ल्वापु जिमि थःथःगु हे। कलाः-भाःत जूसेंलि गुबलें ल्वापु नं जुइ। थाकाथुकु नं जुइ। सुया जक मजुइ।

सकसियां छकः छकः ल्वायेमाः । छिमि गबलें कचकच हालेम्वाः ला ? धा” सुजनं उपिं निम्हसिके न्यन ।

सिमलापिनि थःथःगु ख्वाः छकः स्वत । निम्हं नमवासे थिङ्ग ।

“धा” सुजनं न्यना हे च्वन । उमि नवायेला, मवायेला जुयाच्वन ।

तीजक अले सिमलाया म्हुतु सन, “न्हापाला मजू काजी साहेब । थौंकन्हय् भचा कचकच हालेमाः ।”

“धा रे सा, छकः कँ रे दः नं” सुजनं उमिगु खँय् पलख ध्यान बिल ।

मधया थें च्वंक अले सिमलां हे धयाहल, “मचाया खँय् सरकार । म्ह्याय् छम्ह ला दत । काय् छम्ह नं माः धायेगु जिं । म्ह्याय्मस्त ल्यासे जुलकि कतलय् वनी । काय् छम्ह दुसा थःपिं बुराबुरी जुइबले स्वः दै धायेगु.......।”

“छु धाइगु ले छिमि बुरां ?” सुजनया न्यनेवल ।

शेरचनं कलाःम्हेसित ज्वय्पिनाः स्वये थें स्वत । सिमलां खँ कना हे छ्वत, “छम्हसित ला बांलाक नकेत्वंके मफु । निम्ह दुसा हा नकातयेगु ला धाइ । छँ छकू थःगु दुगु मखु । लिपा फल्चाय् च्वं वनेगु ला धैदी ।”

शेरचनं नवात, “धौ फ्यु म्हुतुइ ।” मालिकपाखे स्वयाः अले खँ ल्हात, “हजुरं जिमित छाय् सःता दियागु । आज्ञा ।”

सुजनं धयायन, ‘खः । आः छिमि साहुनी नं थःछँय् चाह्यूवन । बाःछि लच्छि च्वनी । अले जि नं थःगु छँय् छकः तपस्याय् च्वने त्यनागु । ध्यानय् च्वनेगु । सुं नाप मलायेगु । जि केवल एकान्तय् च्वनेगु । दः सुनानं डिष्टर्ब याः मवयेमा । जिं फोन नं ल्ह्वनेगु मखु । सुथय् छकः छिमिसं वयाः नयेगु त्वनेगु दु मदु स्वयाब्यू वा । उलिं । न्ह्याम्ह मनू वःसां जि मदु धै छ्व । भी चितवनय् फार्म हाउस छगू नं दु । यक्वसिनं स्यू । कि जि अन हे भाल धै ब्यु । उलिं । आः छिपिं हुँ । न, त्वँ, च्वँ । छुं परय् जूसा हे जक थन वा । थुल्ला खँ ?

मालिकया थन्यागु खँ न्यनाः सिमलापिं निम्हं वाताहाँ । छ्यों संकाः निम्हं बुलुहुँ थःगु छँचाय् वन । थ्व छु जूगु खः । आः छु जुइत्यंगु खः । उमिसं मथुल ।

—o—

१५

क्वथाय् सुजन याकःचा । सुसां दनाच्वन क्वथा छगुलिं । व उखे छकः वन, थुखे छकः वल । मनय् खँ पाँय्पाँय् चिन – 'मांयाथाय् वने धाल । प्यन्हु-न्यान्हु च्वने धाल । जिउ धया । हुँ धया । लच्छि हे च्वना वा धया । मचा नं यँ धया । मचा नं वन । थःगु हक व अधिकारया लागि परमेसलिसे ल्वा धया । वं नमवाः । जिं खःगु यानाच्वना कि जिगुपाखें मखुगु ज्या जुयाच्वन । मसिल ।'

सुजन जुरुक्क दन । क्वथाय् इरुथिरु जुल । मनय् धाकुफय् ब्यावल । गन वने, गन च्वने थें जुल । थत क्वत जुल । चितासू गनं मलू । क्वथाय् हे वयाः सोफाय् छकः फ्यतुल, ग्वाराङ्ग ग्वतुला हे छ्वत ।

आनां न्ह्यः वःथें जुल । मखु । प्वालाक्क मिखा चालावन । थुचुक्क फ्यतुत । दनाः राय्कपाखे वन । पँपँ सफू, छकः फुक्क स्वये थें स्वत । स्वःगु छगू नं मखु । झ्यालय् वन । पिने मिखा ब्वल । थःगु हे चुकचा । उखेर क्यबचा । लिक्कसं गाडी । गन स्वये गन स्वये जुल । स्वयास्वयाथाय् मिखा थाना मच्वं । फस्वयाः लासाय् हे छकः थस्सः पाःवन । मिखा तिस्सित । फितिक्क नं

मसन । मस्यु, न्ह्यः हे जकं वःगु ला ।

"मालिक" सिमलाया सलं सुजनाया मिखा प्वालाक्क कंकाबिल । व लासां दनाः फ्यतुत ।

"सँ हाःहू धाल मालिक । छुं भपियादी ला ?"

"मखु । छुं नयेगु मखु थौं । बरू दः च्या छगू कप दयेकाः हुँ । जि देना हे छ्वये । थन वयाच्वने मते ।"

सिमलां धारमय् तग्वःगु गिलासय् जाय्क च्या छगू ज्वनाः सुजनया लिक्कसं दिके हल । सिमला क्वथाया खापा सालाः पिहाँवन । म्हाइपु इलिंफिलिं । गिलासय् च्या स्वस्वं सुजन कुप्प च्वंच्वन । च्यायात स्वःगु स्वयां जुयाच्वन । स्वस्वं च्या अथें ख्वाउँया वन । झ्यालय् पर्दा सालाः मतमित नं स्यानाः सुजन अले सोफाय् फांगा छपुं फायाः ग्वतुल ।

××××××

"का का, कफी तैयार जुल । दनादिसँ । गुलि न्ह्यःवःगु छि" रानीया सलं सुजनया न्ह्यः स्वब्यात । प्वालाक्क मिखा कन । न्ह्यःने ल्यूने स्वत । सुं मदु । झसङ्ग वन । गन । रानी ला चाःह्यूवंगु थःछैँय् । कफी मदु टेबिलय् । न रानी हे दु दनाच्वंगु न्ह्यःने । टेबिलय् म्हिगः सिमलां तयाथकूगु च्याया गिलास जक छगः अथें । च्या त्वने नं लुमना हे मच्वन म्हिगः ।

सुजन कू नल ।

न्हिच्छि जारांतारां । उखे छकः स्वत । थुखे छकः स्वत । तले छकः वन । कुहाँवल । पिने छकः स्वत । क्यबय् छकः वन । स्वांस्वांपतिं छकः चाःहुलाः स्वत । कीत प्यख्यरं । भम्बःत नं भुंभुं हालाः छम्ह निम्ह ब्वया जुयाच्वन । सुजन दनाथासं फितिक्क मसंसे च्वंच्वन । तले सुं सनाच्वं थें । सु थाहाँवन तले । सुजन छँय् दुहाँवन । सुं मदु । छुं मदु । दः छुकिया भ्रम जूगु थ्व । क्वथाय् क्वथाय् छकः खापा धिनाः स्वत । गनं छुं मदु । याकःचा । ख्वये नं मदु, न्हिले नं मदु । व क्वक्वछुत । न्हिच्छि थत क्वत हे जक जुयाः ई बिकल । छकू बाकू नल । लासाय् हे थस्सः पाःवन । आनां न्ह्यः वः थें जुल ।

न्ह्यलय् ला, ज्वलय् ला, करण खापा चायेकाखतं स्वात्त दुहाँवल । सः थ्वयेकल, “डेडी, आज साटर डे, जू जाने भनेको हैन ?”

सुजनं लुखापाखे मिखा जुकल । थ्व नं भ्रम हे जक खत । अन नं सुं दुगु हे मखु ।

थौं शनिवाः हे खः थें च्वं । सुजन दनाः क्यालेण्डरपाखे वन । खः । थौं ला शनिवाः हे खः । सुजनं वयात जवाः बी थें म्हुतु न्यायेकल, “खः पुता, थौं ला शनिवाः हे खः ।”

न्हिले ला ख्वये ला जुल सुजनयात । व याकःचा हे अले हररर न्हिल ।

मनय् खँ म्वय्म्वय् द्यात, 'संकीर्णताया स्वःतिपाचय् च्वःप्वः मालाः थःत तंका छ्वयेगु स्वयाः जःरिखे न्ह्याःवनेगु हे जीवन म्वायेगु जुइ । जि थुकथं हे म्वाये ।'

क्वथाया दराज चायेकाः ध्याक्वय् कुनय् सुचुकातःगु मोबाइल पिकयाः छकः स्वत । ब्याटरी फुनाच्वन । चार्जरय् तयाछ्वत ।

—o—

१६

सब्बु चान्हय् सुजनया न्ह्यलं चाल । वाथाइथिं दनाछ्वत । मोबाइल काल । फुल चार्ज जुयाच्वन । काचाकिचां मेसेज बक्स चायेकल । रानीयात टाइप यानाः छ्वये थें सन । टाइप मयासे छकः हानं घुरय् जुल । गबाय्त घुरय् हे जुयाः मोबाइलय् जक स्वयाच्वन च्वन । लिपा आखः ग्वलय् पतिंचां तित्युंवन–

"जिम्ह लानी,

महारानी !

लच्छियंकं तपस्या याये धकाः च्वनागु ध्यान भङ्ग जुल । अर्थात् याकनं हे आज्जु ध्वदुल । ज्ञान प्राप्त जुल । जिगु अहोभाग्य !

मनूया जीवन अनिश्चित । कन्हय् छु जुइ, कंस छु जुइ, थौं हे धाये थाकुगु जुल । यानावं लिसे अनुभव दै । अनुभवं हे मनूयात ज्ञान बीगु जुल । फीसं सयेकागु, थुइकागु खँ थ्व हे जुल ।

जिगु जीवनया छगू दशक ई जिं, रानी, छलिसे ह्वना । गनं लुफिं महाक्क फी सल्ल न्ह्याः वनाच्वना । ख्वबि फसुकाः गनं तयेम्वाः । पंगः गनं मदं । जीवनय्

स्वर्गीय सुख व आनन्दय् भी दुबिना हे च्वना । तर दथुइ छकः छकलं वा-फय् वल । वां निथ्रुक्क प्यात । फसं धस्वाये हे मफय्का पुइकायनेत स्वत । भीत चाताचाता हे वानाछ्वत ।

भीत धस्वाये हे थाकुल । उखेलाः थुखेलाः हे मदै थें जुल । जि भराय्धंगु बुँइ याकःचा थनातःम्ह बुँख्याःचाः थें जुल ।

छ वनालि प्यन्हु हे मदुवं जिं थुल जिगु जीवन ला छलिसे ला व लुसि थें हे प्युपुना च्वने धुंकूगु जुयाच्वन । वनावनाथाय् च्वनाच्वनाथाय् जिं छन्त हे मालाच्वना । छ गनं मखना । थ्व थपाय्जि बांलाःगु व मूवंगु बंगला केवल सीम्ह उइत दयेकातःगु मसां थें हे च्वन । सासः ल्हानाच्वने थाकु थें जुल । मनय् चितासू मन्त । जिं मखु थें हे यायेलात ।

जितः छं याइगु माया, मतिना जिगु न्ह्यःने लाबालाबा जूवल । जितः छं यानाच्वंगु सेवा छता छता सकतां न्ह्यलू वल । तःभुखाय् ब्वःबले छ भत्त पिहाँ मवं । जितः ब्वना हे दः नं पित ब्वनायन । कोरोनां ज्वंबलय् छँय् हे भीसं आइसोलेशन क्वथा दयेका । थःत वास्ता मयासे छं जितः जक बचय् यायेत स्वत । जि बचय् नं जुल । थ्व फुक्क जिगु मिखा न्ह्यःने प्याखंपाः काःवल तर थुलिया

दथुइ परमेसया खं भीत थथ्या: क्वथ्या: यानाबिल । खः । यानाबिल ।

जिं बिचा: याना । थुइका । थुकी वास्तवय् छंगु द्वं जिं छुं मखना । छ विवश जुया: हे वयागु इच्छाय् भ्यलय् पुंवन । दरिद्रतां मनूयात बाध्यताय् यनी । मनुखं अले थ:गु स्वार्थ पिज्वयेकी । जुल थथे हे । भीगु न्ह्य:ने नं चिप-निपया सवाल वल । थ: व कत:या सवाल वल । भीत न्ह्ययां न्ह्ययाछ्वये मफुगु प्याथ: ला जुयाबिल ।

उकिं जि ध्यानय् च्वना । फुक्क थुइकेत स्वया । जिं थ:गु हे तालं थुइका । जिं थुल । वर्तमान भीगु म्वायेगु ई । भविष्य दयेकेत थ्व हे वर्तमानय् ख:कथं पला: छीमा: । आ: भीसं छिनावने ।

राजकुमार बोधिसत्त्वं नये मखना: सी थें च्वंम्ह धुँयात थ:गु हे ला ध्यना: ध्यना: नका: वया ज्यान बचय् यात धा:सा जिं छुं याये मफुला ? स्यंकेत मखु भिंकेत खः मनू म्वायेगु । अले उकिया मू दै । आ: भी चिप-निप नं हालाच्वने मखुत । छु चिप, छु निप । व भावनाय् लिधनी । थीवं चिप जुइगु ख:सा थ्व विश्व व्रह्माण्ड छगलं चिप खः । छतां मेगुयात थिया हे च्वंगु दु । थ्व फुक्कयात ध्याक्वलिका: आ: जिं जिगु जीवनय् छगू हिलासू हये । छ निप खः जिगु लागि । करणया म्हय् हि न्ह्याम्हेसिगु

हे न्ह्यानाच्वंसां व जिम्ह हे पुता खः । जिम्ह हे । थ्व भावनाया खँ खः ।

मनू थः हे सुं भिनी मखु, स्यनी नं मखु । भिंकीगु व स्यंकीगु फुक्क परिस्थितिया हे चक्कर खः । व हे चक्करय् मनू चाःचाः हिलाच्वनी । गबलें स्यनी, गबलें भिनी । ई स्वयाः ब्यः स्वयाः मनुखं अले नाटक नं म्हितेयः । सु भिं, सु मभिं ।

छन्त उस्कय् यायेत अले छंगु आगं सीकेमालाः जिं नं नाटक म्हिता । वास्तवय् जिं धया थें जि लुच्चाम्ह नं मखु, छुच्चाम्ह नं मखु । दां त्यायेत वःम्ह कल्पनाया खँ काल्पनिक जक खः, वास्तविक मखु । वयात बलात्कार यानागु खँ केवल मनकथा हे जक, ताकि छं नं थःगु आगं प्वले फयेमा ।

वंगु वन । जूगु जुल । आः जि छलिसे बायाः च्वनफैम्ह मजुल । च्वने नं मखुत सत्य सत्य ।

छ मदयेक दः च्वने थाकुल । याकःचा म्वाये मखु । जिं छन्त काःवयेगु जुल । थौं सा थौं, कन्हय् सा कन्हय् । दः याकनं जवाफ माल ।

जि छं मचाया अबु

सुजन भाजु

—o—

घौछि छु जाल, उखें लिसः वल ।

“.... भाजु सुजन,

जिं मचाया अबु !

छःपिनिगु पत्र ब्वनेधुन । मानव मखु, जिगु लागी छःपिं महामानव जुल । लय्ताल । देशय् छम्ह हे जक दुम्ह छःपिं । जि सौभाग्यवति जुल । बिज्याहुँ । थौं हे बिज्याहुँ । जि नं थन म्वाना ला सिना ला जुयाच्वन । मचा नं च्वने हे मछू ।

भ्मायेगु सा कि थौं हे भ्मासँ । हानिचा बहनी जिमि त्वाःभ्वय् छगू दु । थयाहैगु । कःक्वाः धैगु नये हे मलंनि धैदीगु छिं । थौं जिथाय् हे भ्वय् भपीत नं भ्मासँ । मुरूमुरू क्वँय् नच्चुक त्यानाः तिस्यः तयाः दायेकातःगु कःक्वाः नं दै । छख्वल्चा छःपिन्त नकाहयेगु जुल । सत्य सत्य, धरोधर्म ।

द्यः ख्यूँलं भ्मासँ । छःपिन्त लसकुस यायेत जि लुखायसं दनाच्वने ।

मात्र छःपिनिम्ह जि

महालानी !!”

××××××

मोबाइल स्वस्वं सुजन क्वथाय् तिंतिं न्हुल । वँय् सं थें सन । गन वने, सु नापलाये थें जुल । झ्यालय् वनाः हाल, "अय् शेरचन, अय् सिमला ।"

"मालिक छाय् हालाहःगु थपाय्च्वः" धैथें मथुयाः निम्हं फाय्फाय् थे सुजनयाथाय् थाहाँवन ।

"छु जुल मालिक ?" निम्हसिनं छप्वाः म्हुतुं न्यने थें न्यनाछ्वत ।

"थौं छिमि रानीसाहेब वैगु जुल । जिं काः वनेगु जुल । थौं छैँ छखां छकः सफासुग्घर या । गाडि नं छकः स्टार्ट यानाः स्वयाति । थौं थौं...."

सुजनयाके वःगु थ्व हिलासूया खँ ज्या याइपिंसं मथुयाच्वन । लसतां भय्ब्यूसां त्वलेहे त्वलेहे कं । धात्थें मालिकया छताछता खँय् ध्यान तयाः निम्हसिनं छैँ छखां यचुपिचु यायेत कुतः यात । क्यबय् ह्वयाच्वंगु स्वां नं फुक्क थ्वयाहल । माःमाःथाय् माःमाःकथं सजय् यात । गनं धू छफुति खनेमन्त । थ्व प्यन्हु न्यान्हुया दथुइ वयाच्वंगु लकस थुइकेत स्वःसां सिमलापिंसं थुइके मफयाच्वन ।

××××××

द्यो ख्युंख्युं धायेवं न्हूगु ससलय् वनीम्ह जिलाजं भाजु थें यायेज्युक्व समाः यानाः क्वथां पिहाँ वन । शेरचनं

गाडि हयाबिल । सुजनं बिस्तारीं गाडि मू लुखापाखे न्ह्याकल । मूलुखाय् पूजाभः ज्वनाः सिमला दनाच्वन । गाडि पलख दित, "मालिक, मालकिन ब्वनाः हजुरपिं याकनं झासँ ।"

सिमलां चिपताक्क सिन्हः छपता सुजनया कपाः च्वस्सं तिकाबिल । स्वां छफ्वःचा नं छ्यनय् ।

"सुभाय्" धाधां सुमनं गाडि मू लुखां पितयन । हानं बाय्क यानाः छकः सिमलाःयाथाय् वल, धाल, "छता ल्वःमंकल नि छिम्सं ।"

"छु मालिक ?" निम्हसिनं न्यन ।

"हानिचा थ्व मू लुखाय् भमचा दुकायेगु नि । झी स्वन्तिबलय् च्याकागु झिलिमिलि मत दु हला ? व नं च्याकि । छँ छखां दन्नमिंक मत च्याकि । थुल ला खँ ?"

"थुल हजुर थुल । सकतां थुल ।"

निम्हेसिनं प्यपा ल्हातिं वयात ज्वजलपा यात ।

गाडि बुलुहुँ न्ह्यानावन ।

गाडि हानं छकः लिकथं हयाः सिमलायात धाल, "सिमला, छता ला मेगु धाये हे ल्वःमन ।"

निम्हसिनं छप्वाः म्हुतुं न्यने थें न्यन, "छु मालिक ?"

सुजनया म्हुतुप्वाः चालावन, "सिमला, झी छकः

सिमला नं चाःह्यू वने धयागु मखुला ? वनेगु पक्का जुल, भी सकलें ।”

गाडि न्ह्यात ।

खनेदत्तले निम्हसिनं सुजनयात स्वयांच्वन । उमि ख्वालय् न्हिलासू व लसता भय्भय् बियावल !!

– **क्वचाल** –

मथुरा सायमि

बुन्हि : ने.सं. १०५९ गुरुपुन्हि

शिक्षा : एम.ए. (अङ्ग्रेजी साहित्य)

स्वापू : ९८५१०१६२५७

आःतक पिदंगु सफू

बाखं

• वं नकतिनि प्रेम यात • जि हेरा • कस्ति • ब्लू डल • लुमन्तिया जलय् • ब्लू डल (अङ्ग्रेजी नं दुगु) • हिरामोती • सिन्हः • मिजला • महा-अभियान

उपन्यास

• कतांमरि • ज्वाला • यांमिखा • माकुगु विष (प्यब्व) • मचाया मां • ह्याउँमिला (स्वब्व) • राप • खालु

जीवन सम्बन्धी रचना

• लुमन्ति • लमि • यज्यू • रमा • साय्मि जि मथुरा

पिकाक

भिक्षु हिरा फाउण्डेशन

शिकागो, इलिनोई, संयुक्त राज्य अमेरिका